

évesek vagyunk

gedeon napi örült

lampionos est*

„a nagy rákenroll svindli”

a

reghős bendegúz
szabadidőközpontban

kétezer október tizedikén
este nyóctól

fellépnek

insipid

aktívan passzív

csorda

üllői úti fák

osztán mög hajnalig muzsikál

a dídzsé szabó

belépés ingyér

*a jugyu hők szervezésében

A tartalomból:

Pályázatok (5-7.)

Döbbenet egy olimpia helyszínén (9.)

Pál Utcai Fiúk (14.)

FÉK (16.)

Popsajt

– Kié lesz a nyolcvanas évek? (20)

Kíváncsi vagy, hogyan vesztettem el
Dorkát? (26.)

Nem csak szép, de okos is (31.)

A címlapon:

Montázs a közelmúlt legemlékezetesebb pillanataiból

A TŰ

A JGYTFK hallgatóinak magazinja

Kiadja az SZTE JGYTFK
Hallgatói Önkormányzata

Felelős kiadó

Döbör András

Főszerkesztő

Egész Tamás

Főszerkesztő-helyettes

Márton Imre

Munkatársak: Antal János (fotó) Bardócz Attila (oázis)
Bozsó Dóra (címlap) Kasza Magdolna (univerzoom) Kiss
Réka (fotó) Lukács Péter (basszuskulcs) Márk Attila
(grafika, címlap) Molnár Péter (interjúhász) Nánai Mária
(megymás) Maczelka Csaba (lélekmorzsa) Varga Györgyi
(filmszínház) Maczelka László (internet)

Marketing

Görög Zsolt

Fényszedő

Modor Melinda

Tördelés

Egész Tamás

A szerkesztőség címe

6725 Szeged

Boldogasszony sugárút 6.

tu@jgytf.u-szeged.hu

www.extra.hu/tufm

Telefon/Fax

(62) 544-759

Nyomás

Engi nyomda

(62) 424-964

Megjelenik 3000 példányban

Az indatait rovatot

a Farsai Szegedi Ifjú Kör

támogatja

Alapítva 1990-ben

Eng. szám: B/ISK/198/C5/1992

Szerkesztői levél

Tíz évesek lettünk. Most küzködhetnék torokszorító érzésekkel, és idézhetném magam elé, hogy „*oly sok balszerencse közt, oly sok vizály után...*”, de azt gondolom, szerencsésebb előre tekinteni, és az új kihívásokkal törődni, mint önmagunkat ünnepelni. Erről ennyit.

Amit viszont feltétlenül említésre méltónak tartok, munkatársunk, *Varga Tamás* sikere. Erről olvashattok még lejjebb, aztán beljebb (10. oldal).

Ha egyet lapoztok, *Döbör András*sal, HÖKünk elnökével találkozhattok, aki elmondja, mi vár ránk a félév során. Hát, András, pénzből nem lett több, az egyszer biztos.

Még bejebb elárasztunk Benneteket a szokásos év eleji pályázatokkal. Figyelem! Érdemes böngészgetni közöttük!

Aztán lesz még szó a *Pál Utcai Fiúkról*, hét év után ismét lapunk hasábjain üdvözölhetjük a *FÉK* zenekart, és meggyászolhatjuk *Obi-van Kenobit*.

Jó szórakozást, hatékony gondúzt és sikeres tanulmányokat kívánok – a *harmadik oldalról* utoljára. Egész Tamás voltam.

Jubileumi meglepetés

A MESE (Magyar Egyetemi és Főiskolás Sajtó Egyesület) egy szeptember közepi hétvégén tartotta születésnap konferenciáját a zánkai ifjúsági táborban. A szakmai programok mellett megrendezésre került az első Diák-Média Hajó, ahol kiosztották az *Év írása '99* díjat több kategóriában, melyek közül munkatársunk, *Varga Tamás*, „riport” műfajban nyerte el magának és a jubiláló *TŰ*-nek az első helyet. Köszönjük a szép születésnap meglepetést, Tamás!

(Díjnyertes pályaműve a 10. oldalon olvasható.)

„Legfontosabb teendők a költségvetés elfogadása”

Interjú Döbör Andrással, a HÖK elnökével

Véget ért a nyár, újraindul az élet a Hallgatói Önkormányzat irodáján is. Döbör Andrást arról faggattuk, mi történt a nyáron, és mi vár ránk, immáron tudományegyetemi hallgatókra az új félévben.

Hosszú és meleg volt a nyár. Történt valami említésre méltó a HÖK-ön?

Természetesen, hiszen a munka nyáron sem áll meg, maximum nem pörög annyira, mint ilyenkor. Volt azért főiskolai és egyetemi tanácsülés, ahol képviselni kellett a hallgatókat, ráadásul két egyetemi szabályzatíró bizottságba is besorolt Jancsák Csaba, az egyetemi HÖK elnöke, így részt veszek az új Juttatások és térítések szabályzata, valamint az épülő egyetemi könyvtár SZMSZ-ének elkészítésében is. Emellett komoly szervezőmunkát igényelt a Gólyatábor is...

Hogyan sikerült a Gólyatábor?

Úgy érzem, jól. Persze, erről inkább a gólyákat kellene megkérdezni. Úgy vélem, idén mindenki megtalálhatta a neki tetsző programokat, melyek sokrétűségéért Mészáros Csabit (*a kulturális referens – a szerk.*) illeti köszönet. Voltak felejthetetlen koncertek igazi sztárokkal, mint pl. Sub Bass Monster, Timur Lenk M. G., vagy a Zergével megerősített Animal Cannibals, video- és kézművessátor, Környezetvédő Klub, vetélkedők, számháború, fémhártya bemutató és főiskolás zenekarok koncertjeinek sorát felvonultató rocksátor. Szóval, akinek nem tetszett, az inkább feküdjön is neki a tanulásnak...

A beiratkozással kezdetét vette az év. Melyek az első teendők?

A bérletosztást viszonylag gyorsan sikerült megoldanunk, az első küldöttgyűlésen is túl leszünk, mire ezek a sorok megjelennek. Legfontosabb teendőnk a költségvetés elfogadása, mivel egyre szűkülő anyagi lehetőségeink következtében egyre több minderről le kell mondanunk. Pl. idén már nem tudtuk a bérlet mellett a balesetbiztosítást is kifizetni, mint tavaly, ezért a hallgatóknak ezt maguknak kell intézni. Az elsősöket is egyre kevésbé tudjuk támogatni, ők

ugyanis mint tudjuk, nem kaphatnak az első félévben tanulmányi ösztöndíjat, őket egyszeri, 4000 forintos beiratkozási segéllyel segítjük az idén. A szocitám kerete is egyre kevesebbet ér, ezt jövőre mindenképpen meg akarjuk emelni, mert ez már tarthatatlan. Szeretnénk a karunkon tanuló mozgássérült hallgatókat is valamilyen formában támogatni, de ez még a jövő zenéje...

A hagyományos őszi rendezvények...?

A Lampionos est programja készen van, ha minden igaz, a lapban megtalálható. Akiknek elégük van a diszkódömpingből, azok jól fognak szórakozni október tizedikén, a koncerteken a Reghösben...

Miért a Reghösben lesz a Lampionos est?

Mivel, mint tudod, a főiskolának nincs klubja, a Díszterem az udvaron folyó felújítási munkálatok miatt balesetveszélyes. Ezért vittük a bulit a Reghösbe. Egyébként a Gólyabállal is helygondunk van, a Hungáriát átépítették, nem fogadja többet a jugyus gólyabált, úgyhogy új helyet kell keresnünk neki. Ígérem, senki sem fog csalódni sem a helyben, sem a programokban...

MILLENIUMI EGYETEMISTÁK és FŐISKOLÁSOK TALÁLKOZÓJA

2000. 10. 19. Szeged, Etelka sori Sportcsarnok

Uhrin Benedek (élő)

Sub Bass Monster (élő)

Animal Cannibals

Sugarloaf (élő)

Dj Smith's és Dj Reviczky

Rádió 88 műsora

Belépőjegy: 500 Ft (diákkal)
700 Ft (diák nélkül)

SZTE Egyetemi naptár

(a 2000/2001. tanévre)

I. félév

Szorgalmi időszak: 2000. szept.

11-től dec. 20-ig

Vizsgaidőszak: 2000. dec. 21-től

2001. jan. 26-ig

Utóvizsga-időszak (rektori):

2001. jan. 29-31.

Oktatási szünet:

2000. okt. 23-25.

II. félév

Szorgalmi időszak: 2001. febr.

1-jétől máj. 11-ig

Vizsgaidőszak: 2001. máj. 14-től

jún. 22-ig

Utóvizsga-időszak (rektori):

2001. szept. 3-7.

Oktatási szünet: 2001. ápr. 9-16.

Őszi Kulturális Fesztivál

2000

Az egyetemi polgárok immár hagyományos fesztiválja október 2-20. között kerül megrendezésre. Az országos viszonylatban is kiemelkedő kulturális esemény számos helyszínen (SZTE Aula, Dugonics tér, Millenniumi Kávéház, Impala Ház, Bartók Művelődési Központ, Grand Café, Ifjúsági Ház, Alsóvárosi Kultúrház, Tamási Áron Klub, Eötvös Kollégium, Régi Zsinagóga), több mint hetven programon várja a látogatókat. A fesztivál megnyitójára október 2-án 18.00-kor kerül sor, az SZTE Aulában.

A rendezvény szervezője az SZTE Kulturális Iroda.

Jó tanuló – jó sportoló pályázat

Az Oktatási Minisztérium, az Ifjúsági és Sportminisztérium, a Magyar Olimpiai Bizottság, a Magyar Sportszövetség, a Magyar Diáksport Szövetség és a Magyar Egyetemi-Főiskolai Sportszövetség pályázatot írt ki „A Magyar Köztársaság jó tanulója – jó sportolója” elismerő cím elnyerésére. A címre felterjesztett felsőoktatási hallgatók a III. korcsoportban részesülnek elismerésben. A cím elnyerésére felterjeszhetőek azok a hallgatók, akik az 1999/2000-es tanévben 4,20 vagy annál magasabb tanulmányi átlagot értek el, illetve 1999. szeptember 1. és 2000. augusztus 31. között hazai és nemzetközi versenyen eredményesen szerepeltek. A felterjesztéseket a testnevelő tanárok, az edzők, és a döntésben érintettek bevonásával, az intézmények vezetőivel egyeztetve 2000. október 10-ig juttatják el az Oktatási Minisztérium Közoktatás-fejlesztési és Értékelési Főosztályára (1055 Budapest, Szalay u. 10-14, Postacím: 1884 Budapest, Pf. 1). A pályázatokhoz szükséges pályázati adatlap letölthető az Oktatási Minisztérium szerveréről.

A Szegedi Tudományegyetem Tudományegyetemi Karok Kulturális Kuratóriumának pályázatai a 2000/2001-es tanév I. félévében

Az SZTE Tudományegyetemi Karok
Kulturális Kuratóriuma

Egyetemi Zenei Versenyt

hirdet az egyetem nappali tagozatos hallgatói számára.

A versenyen a komolyzene ill. a népzene körébe tartozó, esetleg a komolyzene és a könnyűzene határterületére tartozó, összesen 5-10 perc műsoridejű hangszeres vagy vokális szólódarabok és kamaraművek, ill. eredeti (nem zeneszerzői feldolgozású) népzenei anyag énekes vagy autentikus hangszeres előadásával lehet részt venni.

Szólistaként a Szegedi Tudományegyetem nappali tagozatos és PhD hallgatói indulhatnak, kivéve a Konzervatórium hallgatóit ill. a JGYTFK ének-zene szakos hallgatóit.

Kamaracsoportok esetén az előadók maximális létszáma hat fő; a tagok felének a SZTE hallgatójának (kivéve a Konzervatórium hallgatóit ill. a JGYTFK ének-zene szakos hallgatóit) kell lenni. A versenyzők esetleges zongora- vagy egyéb hangszeres kísérője bárki lehet.

A verseny a jelentkezők nagyobb száma esetén várhatóan két fordulós; a selejtezőt követő döntő során nyilvános hangversenyen szakzsűri ítéli oda a díjakat, pénzjutalmakat.

A hangszeres és az énekes versenyzők, valamint a komolyzenei és a népzenei előadók külön kategóriában versenyeznek, a győzteseket külön-külön díjazják.

Az Egyetemi Zenei Verseny kategóriái:

I. Komolyzene

I.A Vokális komolyzene (szólisták és együttesek)

I.B Hangszeres komolyzene (szólisták és együttesek)

II. Népzene

II.A Népdaléneklés (szólisták és együttesek)

II.B Hangszeres népzene (szólisták és együttesek).

Az Egyetemi Zenei Verseny díjazására 135.000 Ft áll a Kuratórium rendelkezésére.

A versenyek november közepén várhatók.

A versenyre a Szegedi Tudományegyetem Kulturális Irodájában (Dugonics tér 13.) kapható jelentkezési lapon 2000. október 25-ig lehet benevezni.

Az SZTE Tudományegyetemi Karok
Kulturális Kuratóriuma

Egyetemi Vers- és Próza Mondó Versenyt

hirdet Vörösmarty Mihály születésének 200., halálának 145. évfordulója alkalmából az egyetem nappali tagozatos hallgatói számára.

A pályázóknak egy szabadon választott Vörösmarty-versessel és egy szabadon választott XX. századi magyar szerző művével kell nevezniük.

A Kuratórium egy első (20.000 Ft), egy második (15.000 Ft), egy harmadik díjat (10.000 Ft), valamint egy jutalmat (5.000 Ft) oszt ki.

A versenyre november második felében kerül sor.

A versenyre az SZTE Kulturális Irodában (Dugonics tér 13. II. em.) kapható nevezési lapon lehet jelentkezni 2000. október 25-ig.

Az SZTE Tudományegyetemi Karok
Kulturális Kuratóriuma

Képzőművészeti Pályázatot

(festmény, grafika)

hirdet az egyetem nappali tagozatos hallgatói számára.

Nevezni lehet (tematikus megkötés nélkül) festményekkel és grafikákkal. Egy alkotó minimum kettő, maximum négy művel pályázhat. Minden pályamű hátoldalán kérjük feltüntetni az alkotó adatait (név, kar, szak, évfolyam, pontos cím).

A pályaművek díjazására 60.000 Ft áll a Kuratórium rendelkezésére.

A pályázaton nem vehetnek részt a JGYTFK rajz szakos hallgatói.

A művek leadásának helye, időpontja: SZTE Kulturális Iroda (Dugonics tér 13. II. em.), 2000. november 17.

Az SZTE Tudományegyetemi Karok
Kulturális Kuratóriuma

Groteszk Kamaradráma (a morális értékválságról) Pályázatot

hirdet az egyetem nappali tagozatos hallgatói számára.

Elsősorban olyan, kamarai körülmények közé helyezett színpadi műveket várunk, amelyek a groteszk drámai ábrázolásmód segítségével adják vissza az egyébként több korokban is jól megragadható intellektuális válság döbbenetét, egy (újabb) stabilnak vélt értékrendnek a múltba, avagy éppen a jövőbe tekintő keresését, a menekülés lehetőségeinek felmérését, az életvezetés abszurd kényszereit, stb...

Egy pályázó egy kamaradrámával jelentkezhet, melynek terjedelme maximum 20 gépelt oldal. A hosszabb műveket a bírálók automatikusan kizárják a versengésből.

A pályaműveket zárt, jelíggel ellátott borítékban kell leadni, amelyben egy újabb zárt boríték a jelíge feloldását (név, kar, szak, évfolyam, értesítési cím) tartalmazza.

A Kuratórium egy Pályadíjat (30.000 Ft) és két Jutalmat (10-10.000 Ft) oszt ki.

A pályaművek leadásának helye, határideje: SZTE Kulturális Iroda (Dugonics tér 13.) 2000. november 17.

Az SZTE Tudományegyetemi Karok
Kulturális Kuratóriuma

Búcsúvers Pályázatot

hirdet az egyetem nappali tagozatos hallgatói számára.

Elsősorban olyan, az európai költői hagyományban gyökerező búcsú (vale dicit) verseket várunk, amelyek pl. a baráttól, társtól, szülőktől, családtól, szerelmentől, várostól, országtól, iskolától, ifjúságtól, kalandoktól, élettől, bűnöktől stb. való búcsúzás közben az egyéni lelemény mellett invenciózusan érvényesítik a retorikus búcsútipikát is. Sem a búcsú tárgya és körülményei, sem a szorosabb műfaj nincs meghatározva.

Egy pályázó egy Búcsúverssel jelentkezhet. Kézzel írott műveket nem fogadunk el.

A pályaműveket zárt, jelíggel ellátott borítékban kell leadni, amelyben egy újabb zárt boríték a jelíge feloldását (név, kar, szak, évfolyam, értesítési cím) tartalmazza.

A Kuratórium egy Pályadíjat (30.000 Ft) és két Jutalmat (10-10.000 Ft) oszt ki.

A pályaművek leadásának helye, határideje: SZTE Kulturális Iroda (Dugonics tér 13.), november 17.

Minden egyes verseny ill. pályázat díjait szakzsűri ítéli oda. Az összes pályázat ünnepélyes eredményhirdetése és díjkiosztó Gálaműsora 2000. december 12-én kedden 18 órakor lesz az egyetem Aulájában.

A Légrády Sándor öntevékeny csoport és tevékenységi köre

Az öntevékeny csoport célja – elsősorban – a főiskola bélyeggyűjtéssel foglalkozó hallgatóinak tömörítése, egy új fajta szórakozási stílus létrehozása: bélyeggyűjtés, zenehallgatás, beszélgetés, politizálás, eszmecsere, kiállítások szervezése. Fel kívánja eleveníteni az ifjúság körében nagy tért vesztett hagyományt, új szintet szeretne adni a bélyeggyűjtésnek. Az érdeklődők számára – egy pályázat elnyerése esetén – bélyegkatalógusok, kézikönyvek állnak majd rendelkezésre 2000 novemberétől.

Minden érdeklődőt szeretettel várunk, minden hónap utolsó szombatján, először szeptember 30-án, szombaton a TÁK-ban. (pontosan majd a plakátokon)

Alapító: Székely László
elérhetőség: Szeged, 6720, Roosevelttér 7-9, 5. em 4,
Telefon; e-mail: 310 708; conoco@freemail.hu

CARSCHOOL AUTÓSISKOLA

tanfolyamot indít szeptember
26-án, október 12-én, és 26-án.

Diákigazolványra 10 %

kedvezmény a teljes képzés íjából.

Az óraeoztásnál alkalmazkodunk az igényekhez, akár a délelőtti órákban is!

Elsősegély oktatás helyben!

Ügyfélfogadás: Hétfő-csütörtök: 10-12 és

13-16 óráig, péntek: 10-13

Szeged, Tisza Lajos krt. 62.

(a Konzervatóriummal szemben, a

Fogászati Klinika mellett)

Tel.: (62) 424-025

(20) 9-738-972

ANNO...

Az aranytojást tojó tyúk

„Különös kalandja volt ... egy párizsi vendéglőben egy reggeliző úrnak. Tojást hozatott s amint az egyiket feltörte, meglepődve nézte a fehérjét. A pincérek csodálkozva látták, hogy vendégük egyszerre felpattan s a tojással a kezében, hadjonfővel kiszalad az étteremből.”

Szegedi Friss Újság,
1902. július 26.

A pincérek rohantak a kedves vendég után, hogy elfelejtett fizetni. De az úr olyan sebességgel szaladt a tojásokkal, hogy hiába futottak utána. No meg azért a két tojásért nem nagyon érte volna meg túlságosan kifulladásni! Nem nagy veszteség... Vagy netán mégis?

A kedves vendég ugyanis csak a sarki ékszeresig futott. Lihegve mondta az ékszerésznek, hogy vizsgálja meg a tojást, mert szerinte aranysemek vannak benne. Az ékszerész először bolondnak nézte a futástól fuldokló „tojásos” urat, de kíváncsiságból mégiscsak rápillantott a tojásra, majd meg is vizsgálta. Elképedve mondta a „távfütnak”, hogy a tojása tényleg aranysemeket tartalmaz.

A tojást azonnal beszállították a múzeumba. A tyúkra viszont, amely a tojást tojta, lehetetlenség volt rátalálni.

Ezt a kis történetet olvasva rögtön eszembe jutott az aranytojást tojó tyúk meséje, no meg a mesebeli aranyhal. Lehet, hogy mégiscsak léteznek ilyen mesebeli tárgyak, állatok? Ki tudja! Én is örülnék, ha szembe jönne velem egy csodaszampó vagy csak egy fél csodaszampó...

- M. -

Töltött káposzta

Dr. Galgóczi László
Magyar Nyelvészeti Tanszék

Hozzávalók: egy közepes laza fejű édes káposzta, fél kg sertés dagadó vagy lapocka, 1 fej vöröshagyma, 1 jó késhegynyi darált édes házi piros paprika, pici piros arany, só, fél l paradicsomlé (házi), vagy másfél kis dobozos paradicsompüré, kb. 20 dkg hosszú szemű rizs, kevés olaj, 1-2 paradicsom, tejföl – a tálaláskor

Elkészítés:

Egy fazékban vizet forralunk, ebbe egy csapott evőkanál sót teszünk. A káposzta torzsáját szépen kikanyarítjuk a közepéből. A forrásban lévő vízbe beletesszük a fej káposztát, takarék lángon abáljuk úgy, hogy a felső leveleket (ahol kissé puhul) kiszedjük egy tálba. Ezután a levelek kocmányát szépen eltávolítjuk.

Töltelék:

A dagadót nagyon kicsi kockára vágjuk (ez adja a különleges ízt), de le is lehet darálni. A hagymát nagyon finomra vágva forró olajban megfuttatjuk (vigyázat, sütni nem szabad!), majd mikor kissé meghűl, megszórjuk paprikával és teszünk bele egy kis Piros Aranyat.

A rizst megmossuk, ehhez tesszük a hagymás zsiradékot, az összevágott húst, sót, borsot. Jól összekeverjük, s ha kell, teszünk még bele sót, borsot. A nagyobb káposztaleveleket kettévesszük, és kicsi töltelékkel teszünk a levelekbe, úgy töltjük meg. (Nem túl szorosan.) A töltelék nagysága ne legyen nagyobb 6-7 centiméternél. A maradék káposztaleveleket apróra vágjuk, azt helyezzük a (lehetőleg öntöttvas) fazék aljára, és erre rakjuk sorban a megtöltött káposztákat. Tehetünk az aljára (már aki szereti) egy csomag kaprot is. A tetejére rakhatunk két kisebb paradicsomot felkarikázva. Erre így töltjük rá a paradicsomlevet, illetve a paradicsompürét, majd annyi vizet öntünk rá, hogy egy ujjnyival ellepje. Fedjük le egy kisebb, ami közvetlenül érintkezik az étellel, és a saját fedőjével. (Két fedő alatt fő.) Lassú tűzön főzzük a forrástól számított 10-15 percig. Ha már a rizs csak kissé kemény, zárjuk el alatta a gázt. Még 5-10 percig állni hagyjuk, majd levesszük a fedőket. Tálaláskor a töltelék tetejére egy-egy kanál tejfölt teszünk. Készíthetjük rizs helyett nagyobb szemű kukoricadarával is.

Jó étvágyat!

Pármái csirkemell

Csetényi Korinna
Angol tanszék

Hozzávalók: 5 filézett csirkemell, olaj, 1 db húsleveskocka, 2 doboz tejföl, 1 főzőtejszín, 20 dkg Trappista, 10 dkg Karaván, rizs

A csirkemellet kevés olajon átsütjük, majd felöntjük vízzel. Beledobjuk a leveskockát, és tizenöt percig pároljuk. Ráöntve a lé egynegyedét és a tejfölből, tejszínből és sajtokból készült masszát, betesszük a sütőbe és pirulásig sütjük. Ezután tizenöt percig állni hagyjuk, hogy a sajt megdermedjen rajta. Köretként rizs ajánlatos.

Jó étvágyat!

Egykisutazás

Döbbenet egy volt olimpia helyszínén

A következő egy évben egy újabb nyaralásom néhány kalandjával szeretnék megismertetni benneteket. Nem csak szórakoztatási, de talán oktatási céllal is (ha már egy ilyen intézmény tagjai vagyunk).

A tavalyi élménybeszámolókkal ellentétben nem kronologikus sorrendben írom le a történeteket, hanem, úgy ahogy eszembe jut. Az aktualitás miatt egy olimpiai vonatkozásával kezdem.

Miután pont akkor indultunk el Svájc felé, amikor ott októberre fordult az időjárás (ez július közepére esett) úgy döntöttünk, addig megyünk Spanyolország gyomra felé, amíg jó időt nem találunk. Egy röpke éjszaka alatt magunk mögött hagytuk Svájcot és a franciák földjét is, hogy egy borzasztóan kényelmetlen vonattal bezötyögjünk Barcelonába. Amikor Barcelonába értünk és megláttuk a Katalán felhőket, amelyek esőre álltak, mint a barométer, gyorsan döntöttünk tovább délnek, amíg napfényt nem találunk. Itt jegyzem meg, hogy legszervezetlenebb utazásomat sikerült véghezvinni. Elindulásunk napján még nem tudtuk pontosan hová megyünk, Erdélybe vagy Marokkóba. Becsomagoltunk hát egy általános „túlélő felszerelést” és elindultunk. Miután Barcelona eljlesztett felhővel, s a vonat továbbvitt minket, még gyanútlanok voltunk. Közép-Spanyolország nagyvárosa, Valencia, ragyogással fogadott. Két dolgot nem érttem: a vörös csillagokat a pálya-

udvar épületén és azt, hogy miért nincs kemping, csak 20 kilométerrel arrébb.

Sebaj! La Salel – a Valencia melletti üdülőtelep – ígéretesnek látszott. A kemping igényes, olesó (főként, ha belóg az ember) és közel a tengerpart. Egy különös dolog már első este feltűnt: miért nem fürdik (a hülye magyar turistákon kívül) senki a tengerben.

Első magyarzatunk az volt, hogy úgyis alig vannak a parton, nekik meg nincs kedvük. Második nap délutánján elhatároztuk, hogy bemegyünk a faluba és mindenre fény derült.

A falu jó 30 perces járásra volt, a csapat türelmetlenségünk okán két részre szakadt. Az egyébként 4 tagú bandából 2-2 fős különítmények születtek. Mucsi és én hamar elindultunk, s miután eleget láttunk a műfaluból, ami olyan volt, mintha csak egy díszlet lenne az egész, inkább a „nemzeti park” irányába mentünk tovább. Hatalmas ősfenyők, páfrányok, vadregényes táj. A cél: kijutni a tengerig. Igazán érdekessé akkor vált a sétánk, amikor hirtelen egy kiszáradt tó közepén találtuk magunkat. Mindenfelé nád, egy felénk nyúló stég, a parton pedig sétáló emberek. Az abszolút helyzetet csak növelte, hogy kiúszásunk a „nád-tóból” a helyieket arra ösztönözte, hogy ők is kipróbálják a víztelen tó kedvező élettani hatásait. Apró megrökönyödésünk után egy betonplacera értünk. Körülöttünk homokdűnék, kis parkszerű képződmények, zuhanyzók.

Mintha egy elhagyott kempingben járnánk. Sétánkat csak egy tábla zavarta meg, melyen egy térkép volt látható s a terület eredeti rendeltetését mutatta:

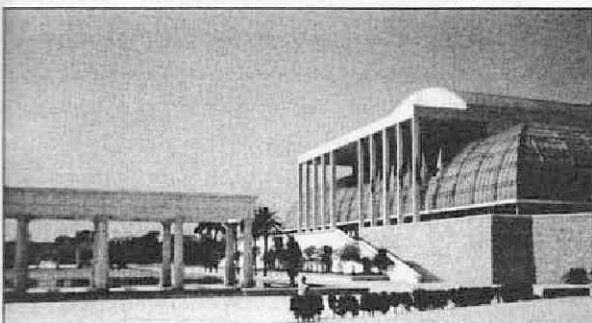

a tó a kis házikók és a kiszolgálóhelyiségek. A jobb alsó sarokban egy nyíl és egy érdekes jel, mely öt körből tevődik össze. Mint kezdő Sherlock, rögtön nyomon voltam. Ez egy olimpiai helyszín lesz (illetve volt). A nyíl irányában bandukolva egyre furcsább dolgok tűntek fel. Elhagyatott stadion, tenisz-, foci- és kosárpályák, lelátók, kibelezett büfék, nem működő lepusztult szökőkutak egy hajdan volt olimpia emlékei. A barcelonai főhelyszín mellett ugyanis Valenciában rendeztek meg néhány versenyszámot. Ezért volt itt gyakorlópálya és persze olimpiai falu is. Azóta pedig erősen lepukkant, senki nem használja, nem újítja fel, pedig a 30 percre lévő város méltó szórakoztató központja is lehetne.

A spanyol kormány persze nem akarta elveszíteni ezt a helyet, a tengerpart szélén sok építkezés és vállalkozás nyomait fedeztük fel. Sőt egy másik tábla arról árulkodott, hogy Spanyolország egyik új nyaralóközpontját akarták itt felépíteni. Nagy harc lehetett, azonban a kereskedelem győzött a szórakozás felett. A kísérletfalu indával benőtt tábláján pedig ott a felirat: Szennyeződés miatt az úszás nem engedélyezett!

Ettől függetlenül mind a tengerpart, mind pedig Valencia gyönyörű, főként éjjel. Ajánlom mindenkinek, s talán megdöbbenésként a mellette lévő halott falut is.

MP

A következő három és fél oldalon olvashatjátok
a 99-es év írását,
Varga Tamás tollából. Jó szórakozást!

Utazásom Túlélővel, avagy egy kamionos élete

I. rész

Túlélő kemény eszavó. Amolyan ősröcker: Omega, Lord, P. Mobil, Woodstock stb. Hosszú haja csapzottan lóg a vállára, erős napsütésnél kamionos napszemüveget visel. Würzburgnál vett fel kamionjába, és öt napi vándorlás után rakott le Békéscsabán.

Megbeszéltük, hogy egy parkolóban várok rá, és hazavisz. Este 10-kor begördült egy Mercedes kamion, és a sőtéből egy alak bontakozott ki.

– Sanyi vagyok!

Ekkor még nem sejtettem, hogy Sanyi ezzel kiöntötte magából napi beszédadagját. Beszálltunk és a következő pihenőhelyig mentünk. Itt lámpaoltás, fekvés, másnap reggel 6-kor kelés. Muszkuális habitusomat megsillantva, feltornáztam magam a felső fekhelyre. Mivel jófajta makói hagymát vittük Bremenhafenbe, ahonnan az Svédországba került, hűtőkocsi szerelvényünk volt, ami bizony éjjelnappal zakatolt. Ez az alapzaj, valamint fél méter széles ágyam első éjszakámat egy órácskára szorította.

Másnap reggel Sanyi első mozdulata a kis gázegő megújítása, amin Nescafé-t csinál.

– Cigi, kávé, aztán hajrá. Enélkül el se indulnék. Reggelizni csak az első pihenő után szoktam.

Napfénynél jobban szemügyre vettem az „írodát”. Húsz kiló Wunderbaum, kistévé, magnó, oldalzsebből kikandikáló pornóújság. Hátam mögött USA-zászló kifeszítve, benne vigyorgó hippifej. Egyszóval minden, ami a kényelemhez szükséges.

– Most behúzzunk Kasselig, aztán leállunk egy órára – jelentette ki ellentmondást nem tűrő hangon. Nem is akartam én akadékoskodni, mert morcosnak nézett ki a korai kelés miatt, de nem volt tiszta a kép:

– Pihenni akarsz Kasselben, ugye?

– Akar a f...om, de Németben úgy van, hogy levelezsz három órát, pihensz egyet, majd még egyszer le kell állnod három óra után, és újra ennyit mehetsz, aztán alvás.

– Magyarországon is így van?

– Van a f...om. Addig vezetek, amíg akarok. Amíg bele nem fordulok az árokba, mert ráalszok a kormányra.

– Előfordult már?

– Azért hívnak Túlélőnek a többiek. Oroszországban

konvojban fuvaroztunk. Persze ott sincs semmilyen korlátozás. Ötven fok hideg; amerre nézel, hó;

egyszóval unalom. Arra ébredek, hogy kilencvennel megyek le az útról, felfordulás szerelvényestül. Rendőr kijön, én akkor mászok ki a fülkéből. A zsaru felkiált: Bozse moj, ezt senki sem élhette túl. Azóta csak Túlélő a nevem.

Ekkor recsegni kezd a CB-rádió:

– Brékó a Túlélőnek!

Sanyi szeme felcsillan, kezébe veszi az adó-vevőt, és lenyomja a vétel (?) gombot:

– Breki a Dzsottéró. Minden jót és szépet az úton lévőnek. Milyen a helyzet Kasselig?

– Semmi különös. Ötven kilométerrel vissza egy kisebb stan (dugó – a szerk.), sehol policáj. És felétek?

– Nyugi van. Útépítések vannak, de nem akasztják meg a forgalmat.

– Akkor gyérünk. További jó fuvar. Csá!

– Neked is minden földi jót.

Haladunk tovább. Kis csend, illetve a hajnali kelés óta egyfolytában szóló '94-es Omega-koncert. Kóbor János hangja a Petróleumlámpában enyhe idegrángást okoz, a vendég Scorpions Wind of Changes-ét már beletörődötten, üveges szemekkel hallgatom. Sajnos, egyik városban sem megyünk keresztül, mivel kamionnal kerülőúton kell haladnunk. Így marad a Harz-hegység szépsége, a precíz autópályák egyhangúsága.

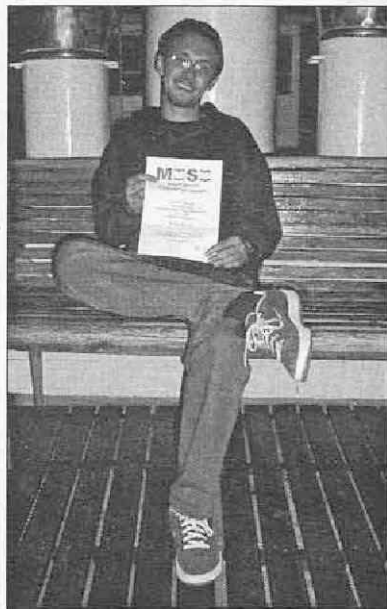
– Nem unalmas mindig majd ugyanazon az útvonalon fuvarozni?

– Nem mindig ugyanazon, egyébként nem unalmas. Nekem az tetszik, ahogy az évszakok változtatják a tájat, és ahogy látom az autópályák fejlődését.

Ezután a gyönyörű mondat után elégedetten húzta ki magát.

– Sose méssz be a városokba körülnézni, sétálgatni?

– Nem. Egyszer álltam le Amszterdamban, ott kellett volna várom négy napot. Egy kis fű, egy-két lányka. Erre a központ új fuvar talált ki Brémából, úgyhogy mennem

FBI Imre Fotója

kellett. A holtidőben inkább a többiekkel döglünk, kártyá-
zunk, beszélgetünk, főzőcskéztünk.

Ebből a várakozási időből én is kaptam egy adagot. Az
ausztriai Welsnél, ahol a kamionszállító vonatra vártunk.
Először bóklásztunk a kollégák között, itt-ott beszélget-
tünk.

Nagydarab, kövér ember állt egy kör közepén, és heves
gesztusokkal mesélt egy történetet:

– Na, Nizzánál Angyal cimborám, tudjátok, amelyiket
Törökben lecsuktak, belement három filippínó becsempé-
szésébe. Ponyvás szerelvénynyel szállított valami bálás
cuccot, tetején L-alak, a kis majmok be. Jól el is lehettek
ott, és a határőrök nem is vehették észre őket. Igen ám, de
megállnak egy közúti ellenőrzésnél. Rendőr mászkál, né-
zelődik, egyszer csak a plató oldaláról folyini kezd valami.
Hát persze, hogy pisa volt. Valamelyik szerencsétlen nem
bírt tovább. Angyal elvörösödik, izzad. Zsernyák odanéz,
rákérdez: Rohad az áru? Azt elmegy.

És harsány röhögésbe kezdett. Másutt hosszú, szakmai
eszmecserét folytatott sofőröm, amiből sajnos csak azt ér-
tettem, hogy kerék, tengely, harapófogó.

2. rész

Tovább róttuk a továbbra is precíz és monoton német
országutat Sanyival, azaz Túlélővel. Be kell vallanom, igen
elfáradtam. Ugyanis a sofőrök gyöngye, ha – például – 5-
kor álltunk le, egy óra eltelte után már aludt. Én meg ugye
pörögtem tovább. Ezzel nem is lett volna gond: de hajnal
4-kor lelkiismereti okokból én is vele keltem. Ő kipihen-
ten, én nem. Ő alapból nem beszélt, én táskás szemekkel
néztem magam elé.

Így értük el Bremenhafent, egy Szegednél nem sokkal
kisebb kikötővárost. Itt kellett letennünk a hagymát, amit a
svédek annyira várhattak.

– Na barátom, mivel csak holnap hajnalban tudjuk le-
adni a cuccot, ma már nem megyünk Hamburgba.

– Dehát még csak két óra van?!

– A speditőrökkel nem lehet egyezkedni. Már úgyse
fogadnának. Most veszünk a Pennyben (Penny Market)
sört a főnöknek, meg haza, utána majd meglátjuk.

Feltankolunk, majd a kedvemért a kikötőben – a ten-
gertől pár méterre – állunk éjszakára. Ám még csak délután
három óra van.

– Most jön a kamionos élet szépsége. Ezt szeretem az
egészben. Leállok, rendezgetem a holmimat, mosok, na-
gyot zabálok, pihenek. Főzök egy hamis pörköltet, utána
majd meglátjuk.

Gyanakodva nézem az előkészületeket. A kamion ol-
dalan lévő tartóláda oldalát lenyitja, két kempingszéket
vesz elő és egy nagyobb gázégőt. Akkor lepődöm meg iga-
zán, amikor két rozsdás konzervvel áll elé.

– Marhalábszár pörkölt, a legjobb! Lehet, hogy kicsit
rég, de felturbózzuk olyanra, hogy édes anyád se csinál

jobbat.

Félszegen helyeselek, és mint Balázs Péter és degene-
rált fia nekilátunk főzőcskézni. Szerelvényről plomba le,
Sanyi egy marék fagyasztott, apróra vágott hagymát hoz
elő. Ezt a gázégőn „ressre” pirítja, és ráönti a két doboz
konzervpörköltet. Tehát így kell felturbózni. („Köszönjük,
Laci bácsi”) Legörbült mosollyal konstátálom, édesanyám
csinál jobbat.

– Na? Milyen? Ugye?

– Ez tényleg finom – válaszolok meggyőző (?) lelkesé-
déssel.

– Csapassuk le egy kis sörrrel.

Jóllakottan, hátradőlve beszélgetünk a hűtőkoesi diszk-
rét zúgása mellett. Megértem, hogy szar a tanárok helyzete,
azt viszont nem, hogy akkor miért tanárképzőben tanulok.
Erre nem tudok elfogadható magyarázatot adni. Újabb sört
bontunk. Ettől „kollégámnak” kicsit megered a nyelve:

– Azért nem olyan jó nekünk se. Hétfőnként nekiindu-
lok, jó esetben szombaton hazaérek. Vasárnap alszok és
hétfőn újra indul a mókuserék.

– Családod nincs, ha jól tudom.

– Nincs időm rá. Anyáméknál lakom. Persze én sem
akarom örökre csinálni. Az ízületek se bírják nagyon, bár
ezek a gépek már nagyon kényelmesek. Régen az IFA-kal,
rég, Rábákkal nem lehetett 20 évnél sokkal tovább csinál-
ni. Szinte semmit nem tudok arról, mi történik otthon. Ed-
dig például még egyszer sem szavaztam.

Ezen elgondolkodom. Ha az ember egy napot tölt Ma-
gyarországon egy héten, nem érdeklődő típus, nem olvas
újságokat, nem hallgat híreket, mit tud a honi történekről?
Tényleg semmit, a szó szoros értelmében. Miután kibeszél-
jük a világ dolgait, Túlélő pakolászni kezd, aludni készül.

– Sanyi, én még nem vagyok fáradt, körülnézek a kikötő-
tőben.

– Jól van. Adok kulcsot a kocsinhoz. Útlevelet vigyél
magaddal, nehogy nekem itt leüssenek.

Érzékeny búcsút veszünk egymástól és elindulok.
Bremenhafent nyugodt kis város. A dokkokban javításra
váró hajók, elhagyott roncsok, valamint két luxushajó. Egy
utcán, ahol csak tipikus matrözkoeszmák sorakoznak, fur-
csán mérnek végig. „Ki ez a madár, aki ilyenkor errefelé
mászkál?” – gondolhatják. A nap lemenőfélben, sirályok
vitorlázgatnak a szélben. Távolban egy fehér vitorla...

Ha nem látnám, azt mondanám, gicceses. Visszatérve a
kamionhoz, szomszédunk akad. Sötét árnyak (Vagy bal-
jós?) mozgolódnak a gyér fénynél.

– Gute Nacht! – köszönök félszegen.

– Magyarszki? – kérdezik.

Valószínűleg izes kiejtésem hamar elárulja kilétemet.

– Tábla, magyarszki! – mutat a rendszámunkra. „Szó-
val a rendszámtáblán lévő címerrel találták ki” – követke-
ztem ki pengelogikával.

– Ja, und Sie?

– Mi bulgárien. Ungarische kommunizm – bulgarische

kommunizmus: Távárisi! Kommunizmus nyet – mondja és megrázza a kezemet. Elmondom orosz, német, magyar nyelven, kik vagyunk, mit szállítunk. Ők is, és jó éjszakát kívánunk egymásnak.

Reggel 6-kor leadjuk a hagymát, és mint Häkkinen haladunk Hamburg felé. Sanyin látszik, hogy élvezi a hirtelen jött súlyfelesleget. Előz, dudál, szídj a női sofőröket; jól elvan. Rajtam enyhe halálfélelem lesz úrrá. Elérjük Hamburgot. Már messziről látszódnak a város tornyai. A kikötőben óriás szállítóhajókon hozzák-viszik az árukat. Nekünk a már várt banánt. Dörzsölöm a tenyerem. Békéscsabáig annyi banánt eszek, mint egy tucat majom egy év alatt. Aztán lefagy az arcomról a mosoly, amikor megláttam a több tonna déligyümölcsöt. Sötétzöld. Sanyi jót nevet fancsali ábrázatomon:

– Ezt majd otthon érlelik meg 22°-os kamrában. Ennek semmi köze az igaz banánhoz.

Berakodásnál már csak egy bála van hátra, de tízet üt az óra, és német barátaink fejvesztve rohannak uzsonnázni. Sanyi csillapítja le bosszankodásomat. Ő ezt már megszokta.

Szállítványunkat felvéve Magyarország felé vesszük az irányt. Akkor még nem tudjuk, hogy hazaérkezésünk napján szabadul ki korunk Rózsa Sándora, a viszkis, ami elég sok galibát okoz.

3. rész

Végre hazafelé megyünk. Magyar rádiót hallgatok, magyar újságot olvasok, Borsodit iszom. Bár a német sörök nagyon elkényeztették az ízlésemet. Lassan összeszokunk Sanyival. Az úton egy honfitárssal sem találkozunk, kivéve egy zöld-sárga kamiont. Túlélő reménykedve szól bele a CB-be:

– Brékó a szembejövőknek!

Semmi válasz, csak sistergés. Megpróbálja még néhányszor, de semmi visszajelzés.

– Hú, de rühellem a Hungarocamionosokat. Seggfejek. Mindent a fenekük alá tesznek, vigyáznak rájuk. Ezek kocakamionosok.

Ezt a feloldhatatlan ellentétet már Moldova György is megírta, de azt hittem, csak a rendszerváltás előtt volt jellemző az államiak-magánzók rossz viszonya.

– Ők is utálnak minket. Ezek nem állnak le segíteni, ha lerohadsz. Jó, vannak kivételek. Nekem is van hungarós cimbim.

Egyre beljebb jutunk az egykori NDK területére. Szürke városok követik egymást, az utakon csillogó Mercedesek, Audik helyett lestrapált verdák. Amikor este leállunk, Sanyi bütyköl valamit. Nem aggódom, autószerelő volt: a motorok orvosa. Másnap hajnal 5-kor jövünk rá, hogy tudása megkopott, mivel az egyik városban lefulladunk. Sötét van és hideg, a lakosság még alszik. A hűtővizünk elfolyt, mert valamilyen cső eltört. Amíg Túlélő megpróbálja megjavítani, én vízért megyek. Sehol egy köztéri kút,

csap, a benzinkutak zárva. Visszatérve furcsa látvány fogad. A kamion úgy néz ki, mint egy lefejezett orrszarvú, mivel a fülkét előre kellett billenteni.

Nagy nehezen eljutunk egy benzinkútig, ahol egy nő pakolászik. Bekopogtatunk. Nem lehetünk bizalomkeltők, mivel a hölgy tudomást sem vesz rólunk.

– Wasser, a k... anyádat!

Erre kiszól, hogy még nincsenek nyitva. Sanyi zavartan néz.

– Mondd már meg neki, hogy mi a pálya!

A nő megenyhül, amikor elmagyarázom szorongatott helyzetünket és beenged, de csak engem. Megkapom a vízzel teli kannát, megköszönöm. Feltöltve a hűtőtartályt, Magyarorszáig semmi problémánk nem akad. Sanyi láthatóan neheztel rám, amiért csak én mehettem be az üzletbe.

– Ezek a németek nem bíznak még az anyjukban sem! Nem tudom mi baja volt velem – dörmögi az orra alá. Böszön helyeslek, próbálok elterelni a témát.

– Voltaképpen miért vonattal megyünk át Ausztrián?

– Azért, mert nincs engedélyem furikázni, így egyszerűbb. Nem olcsóbb, de fél év, mire megkapnám a papírt.

Átmenyünk Ausztriába. Padlógázon száguldunk, mert Welsből napi négy vonat megy Hegyeshalomra. Ha lekésűik, akkor csak másnap – szombaton – juthatunk fel a szerelvényre. Szemerkélő esőben érünk a vasútállomásra, ami egy óriási parkoló, több tucat várakozó kamionnal. Szerencsére jóval hamarabb érünk oda, így esélyünk van egy korábbi járatra feljutni. Öt perccel később családostan jövünk ki a központból, ügyünk nem áll jól:

– Most az van, hogy vagy szerencsénk lesz, és felkerülünk ma, vagy csak holnap indulunk.

Rossz kedvünk van. Zuhog az eső, hideg van, és sorunk egy fiatal tisztviselőtől függ, aki a kamionok között járkal, és találomra kiválasztja az utazókat.

– Nem lehet lepélnelni a srácot? – kérdelem reménykedve.

– Figyelj, ez eleve jól keres, a másik az, hogy itt nincsenek fű alatti dolgok.

Tehát újra idegtépő várakozás. Én olvasok, Sanyi keresztretjvényt fejt, de hamar megunja.

– Én megyek tisztálkodni. Te?

Vele tartok, legalább történik valami. Zuhogó esőben rohanunk a központba, ahol külön pihenő van a sofőröknek. Lezuhanyzom, megborotválkozom, máris jobban érzem magam. Visszafelé találkozunk a vámtiszttel. Sanyi leszóltja:

– Chef! Mezőker! Go?

A vámos végignézi a papírját és sajnálkozva várakozásra int. Megeresztünk egy káromkodást. Túlélő elalszik, én várok. Egyszer csak kopogtatnak az ablakon: „Los!” Megrángatom Sanyit, aki örömeiben újra káromkodni kezd, majd a kormány mögé pattan. Precízen hajt fel a keskeny trélerre.

– Te menj előre az utasvagonba, foglalj egy fülkét!

Bőrig ázva érünk előre. A vonat elindul. Jövünk Ma-

gyarország! A sofőrök a folyosón állva beszélgetnek. Sanyi veszi át a szót:

– Gyerekek, én az oroszoknak vittem vodkát. Vigyáztam, mint a hímes tojásra, nehogy egy is eltörjön. Néha adtam a rendőröknek is, de egy sem tört össze. hazaérve tudtam meg, hogy 10 % törési biztosítás volt az árura. Az tudják mit jelent? A 2000 üveg vodkából 200-at röhögve eltehettem volna. Rendesen meg is dicsértem a speditőrcsajokat. Azt ne kérdezzétek, miért Németországból kell tüzes víz a ruszikkának.

Miután mindenki elmondja a magáét, mindenki aludni tér. Én a felhő közé burkolódzó takaros falvakat, városokat nézegetem. A gőzölgő hegyek, völgyek gyönyörű látványt nyújtanak. Éjfélre érünk Hegyeshalomra. Hosszú procedúra után Pest felé vesszük az irányt. Tombol a vihar, óriási villámok világítják be az eget. (Ezen az éjszakán kezdődött az árvíz hullám Magyarországon.) Sanyi is meglepődik.

– B... meg, ekkora vihart még nem láttam.

Azért tövig nyomja a pedált, így az óvatos autósokat lazán előzzük le, hiába van luxusautójuk.

– Most be vannak szarva a nagyfiúk! – büszkélkedik a mellettem ülő őrült (?). Ezek szerint én is nagyfiú vagyok.

A sötétből rendőrök tűnnek fel. Igazoltatnak, kinyitatták a szerelvényt, majd elengednek.

– Mindig is tudtam, hogy hülyék a rendőrök, de hogy éjszaka 2-kor, viharban is kijönnek, azt nem gondoltam volna.

Alighogy befejezi, újabb rendőrautó. Elenged minket.

– Mi az isten van már? – kiált fel Sanyi.

A hátralévő úton nyugodtan haladunk tovább a fővárosi vámudvarig. Hajnali 3 óra van. Elém tesz egy papírt, amit alá kell írnom.

– Most te leszel a vámtiszt, aki aláírásával hitelesíti a kocsis mázsálását.

Aláírom, vámtiszt ügye voltam még. A magyar bürokráciának köszönhetően, délután 2-kor (!) indulunk Békéscsaba felé. Alighogy elhagyjuk Budapestet, újabb rendőrákadály. Sanyi féloldali kommentárját inkább mellőzöm. Mindent rendben találnak. A következő rendőrbriád fél óra múlva vár minket. Őket nem olyan könnyű lerázni. Egy láda zöld banán tűnik el a rakományból...

– Majmok! Mi ez a rengeteg rendőr? – sziszeg Túlélő. Az agyvíze forr, szinte füstöl a feje. Békéscsaba határában egy utolsó ajándék a karhatalomnak, és célunkat elérjük.

– Sanyi, köszönöm a fuvart!

– Legalább nem unatkoztam. Ha valahová utazol, szőlőt, szerzek egy kamiont.

Kezet fogunk és elválunk. Fáradtan, a hatnapos úttól kifacsarva érek haza. Miután „kiörömködjük” magunkat a családdal, megkérdezik:

– Tudtad, hogy kiszabadult a viszkis?

Így megvilágosodott az útba eső mintegy három tucat rendőr rejtélye.

Varga Tamás

Autó- és motorvezető-tanfolyamot indítunk október 5-én, 14-én és november 2-án, 15 és 17 órai kezdettel.

Szeged, Tisza L. krt. 14.

Tel.: (62) 471-921

„... A mi cégünk arra kényes...”

Nyári gyakorlatok, diákmunkák

A szünidő alatt több olyan diákkal dolgoztam együtt, akik kötelező nyári gyakorlatukat töltötték. A munkaidő napi nyolc óra, heti két szabadnap jár. Egész hónapban ott robotoltak a főállású dolgozókkal együtt.

A várva várt fizetési napon igencsak görbülő szájjal dolgoztunk. Megdöbbsentem, amikor elmesélték, hogy mi ennek a nagy csüggedésnek az oka. A fizetési papírjukat látva nekem is elszállt volna a jókedvem. Én csak félállásban dolgozom, mégis hatszor annyit kerestem, mint ők a kétszer annyival több munkáért. Gyakorlat ide vagy oda, ez akkor is nevetséges összeg. Örüljön a diák, hogy egyáltalán van helye és dolgozhatott, még, ha majdnem teljesen ingyen is.

A másik hasonlóan bosszantó dolog a diákmunka. A tanuló, aki ugye szeretné magát hasznosítani, hogy ne csak lógjon, csavarogjon össze vissza egész szünidő alatt, elme egy diákmunka szervezethez. Egy hónap eltelte és folytonos bejárkalás, könyörgés, telefonálgatás után végre kap valami munkát. Lelkesen dolgozik, hogy összeszedjen annyi pénzt, hogy el tudjon menni pár napra nyaralni, vagy csak megvegyen magának valamit. Ha szerencsés, akkor talán tud egy héttel hosszabb ideig is dolgozni. Ha nem, akkor ismételten vár, könyörög, telefonál, míg újra lesz pár napra munkája.

S lassan elszállt a nyár, dolgozni alig dolgozott a diák, a kopott kevéske pénzből meg levonják még a tagsági díjat is. No meg, általában a beígért összeg vagy órabér is kevesebb...

Megy a diákok kihasználása! De ugye valamiből meg kell élnie szegény diákmunka-szervezeteknek is!

- M. -

„...ki vagyok én, hogy megmondjam másoknak, mi a megoldás”

1990-ben jelent meg teljesen új színfoltként a hazai zenei életben egy zenekar: a Pál Utcai Fiúk. Rövid időn belül óriási sikert arattak a fiatalok körében, még a szép emlékü BS-ben is koncerteztek, pedig ez csak nagyon keveseknek adatik meg. Aztán eltűntek. Talán túl sokáig is. Első lemezük címe „*Ha jön az álom*” volt. Hét év után végre visszatértek, s talán a közben eltelt hosszú időnek is köszönhetően az új album címe az lett, „*Ha jön az élet*”. A PUF frontemberével, Leccsóval, a zenekar JATE Klubbeli lemezbemutató koncertjén beszélgettem az elmúlt hét évről, a visszatérésről, és természetesen az új albumról.

Hét év után most jelentkeztetek új albummal. Mi ennek az oka?

Nagyon sok oka volt. 1993-ban jelent meg az utolsó lemezünk, utána

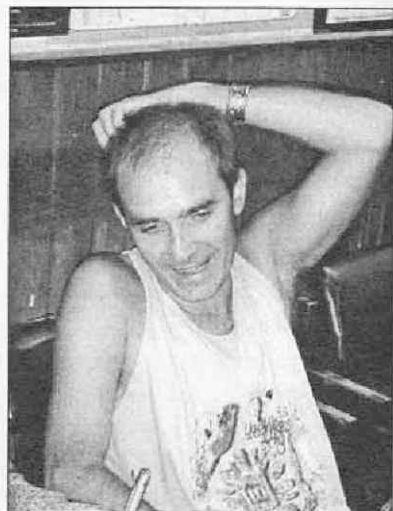
pedig 94-ben egy csomó tagcsere volt. Sokáig tartott megtalálni, rátalálni azokra az emberekre, akikkel együtt tudunk alkotó módon dolgozni. A hét év alatt azért közben működött a zenekar. Dolgoztunk és írtunk számokat, csak igazából nem akart úgy sikerülni, ahogy mi szeretnénk volna. Eddig tartott, míg megtaláltuk azokat az embereket, akik alkotó módon tudtak beleszólni ebbe az egészbe. Ez volt a fő oka. Hozzá tartozott az is, hogy kifáradtunk egy kicsit. Megindult az útkeresés, hogy most merre, hogyan menjünk tovább. Mást akart mindenki. Közben volt gyerek-születés, stb. Volt egy csomó dolog, ami más irányba vitte az energiákat. Igazából egy olyan egy-két éves szünetet akartunk, de aztán végül is hét év lett belőle.

Miben más, esetleg miben új ez az album mint az előzőek?

A zenéje mindenképpen más, mivel a zenekar fele más tagokból áll, akik ráadásul alkotó módon működtek közre. Például Balázs, az új gitárosunk írta a lemez 60 százalékát. A Zoli is, mint dobos, egészen megváltozatta a zenekar hangzását. Valamennyire nyilván hasonló a régihez, hiszen Gyuri, Anikó meg én benne maradtunk, a szövegeket pedig továbbra is én írom. De összességében ez mégis már egy más zenekar. Azt gondolom, hogy a régi korszakunknak a lezárása ez a lemez, és egy újnak az elkezdése.

Ezt jelzi az is, hogy míg az első albumotok címe *Ha jön az álom* volt, a mostaninak az, hogy *Ha jön az élet*?

Nem is ez a lényeg, hanem inkább, hogy nekünk pontosan tíz éve jelent meg

az első lemezünk, és ez a lemez, amit most csináltunk, mindenképpen annak a testvérelmeze. A kettőt össze lehet kötni. Mindkettő úgy született, hogy előtte elég sokáig már együtt dolgozott a zenekar. Így elég hosszú folyamat végtermékeként jöttek létre. Másrészt hét év nagyon sok idő. Gyakorlatilag mi úgy jöttünk most vissza, mint egy teljesen új zenekar. Igazából ezt most nem nagyon tudják mihez vagy kihez kötni az emberek.

Nehéz visszatérni egyébként? Akár a kiadók szempontjából, akár a rajongókéből?

Kiadót könnyen találtunk. A közönség, mivel mi folyamatosan játszottunk, nem felejtett el minket hál' Istennek. Csodálatos dolog volt az, hogy hét évig nem volt lemezünk, és még mindig jöttek a koncertekre. Végül is, ez az, ami a zenekart egyáltalán átvitte ezen a hét éven. Egyébként már rég feladtuk, abba hagytuk volna. Bár tényleg egy időben úgy nézett ki, hogy na ebben a zenekarban már nincs semmi, ez kiürült, kész. Én is úgy gondoltam magamról, hogy ennyi volt bennem. De a koncertek olyan jók voltak mindig, hogy nem tudtuk abbahagyni. Egyszerűen annyira jó volt a hangulat, és mi is élveztük. Csak jó lett volna új dolgokat csinálni, de ez valahogy nem akart összejönni. Nagyon jó érzés volt, amikor megint elkezdett a zenekar alkotó módon működni.

Kissé lenyugodottabbnak tűnik ez az album, mint a régiéik.

Ez a zenén is, de főleg a szövegeken jön ki. Nem vagyok profi szövegíró, tehát nem tudok másról írni, csak ami engem foglalkoztat. Minden dal gyakorlatilag rólam szól valamilyen helyzetben. Az első lemezen található dalok többségét 18-19 éves koromban írtam. Nyilván akkor teljesen más-képp pörgött az agyam. Persze, volt bennem egy olyan, hogy hú de jó lenne olyat írni, mint a Fiala lányok vagy a Bál, és lehetett is volna, de az emberek nagyon jól érzik azokat a különbségeket, hogy mi az, ami telitalálat és mi az, ami csak olyan hasonló. Erződik, hogy mennyire hiteles valami. Szeretnék olyat írni, mint a Bál, de erőszakkal ezt nem lehet. Inkább azt csináljuk, ami most jön ki belőlünk. Hogy aztán ez mennyire fog bejőni a közönségnek, az már más kérdés, azt nem tudom. A koncerteken egyelőre működnek az új dalok. A médiában elég kevés kritika jelent meg, de az embereknek, akikkel beszélek általában bejön a dolog. Ha nem jön be, azzal sem tudok mit csinálni. Akkor sem fogom azt mondani, hogy na akkor a következő lemezen olyat csinálunk, mint az első. Olyat már nem tudunk csinálni. Arra azért próbáltam figyelni, hogy ne legyen a lemez nagyon lassú, bár nyilván több rajta a lassú szám, mint a régi lemezeinken. Ez most nekünk így jobban bejön. Én például legszívesebben csinálnék egy olyan albumot, amelyiken csak punkzene van, szóval végig nagyon húzós számok. Aztán pedig egy olyat, amelyik viszont teljesen lassú. Mindkét dolog bennünk van, csak most nem akartunk elmenni egyik irányba sem.

Hogyan látod a világot, a környezetedet amiben élsz így hét évvel idősebben? A dalaidból az tűnik ki, hogy nagyon sötétben.

Így van.

Lehetne ezen változtatni szerinted?

Nem vagyok próféta. Nem tudok az embereknek a dalaimban megoldásokat kínálni. Csak azt tudom elmondani, hogy nekem mi nem jó, és mi

nem tetszik. Nyilván nagyjából tudom, hogy mire akarok szavazni, vagy mi, az ami szimpatikus. Van elgondolásom, hogy hogyan lehetne a dolgokon kicsit javítani, de ezt azért nem akarom elmondani, mert ehhez nem értek igazán, csak annyira mint te vagy bárki más. Ezért nagyon vigyázok, hogy a dalokba se kerüljenek ilyen „útmutatások”, mert ki vagyok én, hogy megmondjam másoknak, mi a megoldás. Én se tudom. Van egy csomó olyan dolog, ami nagyon nagy gáz. Elég, ha bekapcsolom mondjuk bármelyik csatornán, bármelyik este a híradót, végignézem, és azt mondom, hogy kész. Örülök, ha túlélem a következő napot. Közben persze van sok olyan dolog is az életben, ami tök jó, amit nagyon élvezek. Ezzel nem akarom azt mondani, hogy bezzeg 20 éve mennyivel jobb volt, amikor kimehetél az utcára, és nem támadtak meg. Akkor meg nem kaptam a boltban pl. Milka csokit.

Mi akkor a Te zenéd célja?

A cél egyszerűen az, hogy olyan dolgot csináljunk, ami nekünk tetszik. Ez egy önkifejezés. Az nem cél, hogy ezzel megváltoztassak embereket.

A mai zenei életben viszont olyan sok zene van, ami csak butítja az embereket, főleg a fiatalokat. Nem gondolod, hogy közbe kellene lépni?

Igen, de ez nem cél, mert hogyha úgy állok neki, hogy na most akkor segíteni fogok, akkor az nem fog sikerülni. Még a gondolatát is el akarom kerülni. Három éven keresztül azért nem írtam szöveget, mert szembesülnöm kellett azzal, hogy amit leírok, azt magamnak írom le. Jó, felvesszük lemezeire, és már nem tíz ember hallgatja meg, hanem meghallgatják több ezren. Ezután sok ember megfajdításokat olvas ki a sorokból. Ettől egy picit leblokkoltam. Én ezt a felelősséget nem akartam.

Rossz volt felismerni, hogy nem ír-

hatok le akármit, amit egyébként magamnak írtam le. Eddig úgy voltam vele, hogy mit érdekel engem, leírom. És kiderült, hogy nem lehet. Ezért is készülnek most már lassabban a szövegek. Próbálok az olyan dolgokat kihagyni belőle, ami befolyásolhat valakit. Azt akarom, hogy kiderüljön, ez az én véleményem, ez vagyok én. A dalok is egyes szám első személyben íródnak. Ha valaki ezzel azonosul, nem tudok mit csinálni vele. Legfeljebb vigyáznom kell arra, hogy a legrosszabb gondolataimat ne adjam ki. Van olyan egyébként, hogy leírok valamit és úgy érzem ez jól sikerült, de mégsem lehet. Régen nem volt így.

Melyik az albumon a kedvenc dalod?

Olyan kiemelt kedvenc nincsen. Ez talán az első lemezünk az összes közül, amelyen minden dalt szeretek. Azért, mert mindegyik más. Most amit nagyon bírok az az Újra című dal, de ez változhat. Úgy érzem ez alkalommal 80-90 százalékban sikerült megcsinálni azt, amit elgondoltunk.

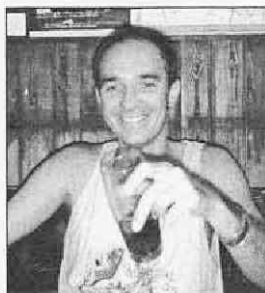
Ez nagyon ritka egy zenekarnál. Általában minden zenekar olyan 50-60 százalékban elégedett a lemezével. Persze szólhatna jobban, énekelhettem volna jobban azt a sort, meg kicserélhetjük volna még azt a gitárszólót, de az más lett volna. Örülök, hogy ez a lemez most olyan lett, amilyen.

Mi lesz az együttes további programja?

Ősszel egymillió koncert. Megyünk mindenféle klubokba, gólyabálókba. Reméljük, ha minden jól megy, akkor ősszel elkezdünk dolgozni az új dalokon, és jövőre sikerül kiadni egy új lemezt. Mindenesetre megvan rá a zenekarban az emberanyag, akikkel lehet dolgozni, és akik

beleszólnak a dolgokba, másrészt megvan a kedv is, hogy csináljuk. A stúdióban is lehetett érezni ezt, már ott születtek újabb dalok. Remélem, erre már nem kell hét évet várni.

Szabolcs
(Fotók: Mara)

FÉK

A megszokottság nem jelent mindig unalmat. Az ismétlődés nem kelti mindig az újításra való képtelenség érzetét. Van úgy, hogy a fék nem a lassítás, hanem a gyorsítás eszköze.

Az idei Gólyatábor egyik csúcspontja – immár hagyományosan – a tatabányai FÉK zenekar volt. A fiúk megnyugtató profizmussal zúzták a keményebb rock and roll gyöngyszemeit – és ebből olyan buli kerekedett, amely csakis az gólyatábori utolsó éjszakára jellemző.

A FÉK zenekart lapunk szerepeltette már hasábjain – csak hogy ez az archív számok tanúsága szerint 1993-ban történt. Ezért szükségesnek éreztük bemutatni őket – örömeire főiskolánk egyre kevesebb számú rock and roll rajongóinak.

Elmondanátok dióhéjban az alakulások történetét?

Három zenekarból lett a Fék. Wernsdörfer László Tatabányán, később miskolci egyetemi éve alatt is csinált egy, alapvetően hardrock beállítottságú zenekart Limes néven. A név egyébként a Komárom megyei peremterület származásunkat akarta kifejezni. A második zenekart Jancsák Csaba szervezte, ez volt a Chemotox. Ők sokszor koncerteztek Tatabányán, és néhányszor sikerrel játszottak Szegeden is. A harmadik zenekar egy egyetemista társaságból alakult itt Szegeden, Gábor volt a szervezőmber, Csúsztatott Csavarás néven játszottak. Az akkori egyetemisták számára sokat jelentett ez a zenekar. Ezek az emberek találkoztak, hozzá még Fekete Balázs basszusgitáros csatlakozott, aki a Limesből jött, (és azóta kivált), így lett a Fék zenekar. 1992-ben koncerteztünk ezen a néven először.

Jól tudom, hogy mostanában szinte csak a gólyatábori bulikra álltok össze?

Magának a Fék zenekarnak 1992-től 1994-ig volt az amatőr keretek közötti komoly szakasza, akkor sokfelé játszottunk, alapvetően diákközpontokban. 1994 után egyre ritkábban, aztán utána már csak itt, a Gólyatáborban.

Csak feldolgozásokat játszatok, vagy vannak saját szerzeményeitek is?

Vannak saját számok is, ezen a koncerten is elhangzott közülük három. Azért nem játszottunk sokat belőlük ma, mert elsődlegesen az volt a lényeg, hogy olyan számokat adjunk elő, amiket a közönség ismer, hiszen arra tudják igazán jól érezni magukat.

Egyébként nagy örömmel tapasztaltuk, hogy évről évre a saját dalaink is egyre jobban befogadottakká váltak, és

nem fogadták rosszabbul a saját dalokat sem, mint a közismert slágereket.

Ha már a közönség reakciójánál tartunk, érdekeltek valamit abból, hogy a rockzene kezd a háttérbe szorítani?

Szerintem ez a folyamat legalább öt évvel ezelőtt kezdődött. Addigra kifulladtak ezek a „blueskocsmás” összeállítások, amiket az ország szinte minden nagyobb városában szerveztek, s ahová eljártak a régi nagy rock-blueszenekarok, a Deák Billitől kezdve a Codáig. Mostanában erre már nincsen olyan nagy igény, viszont örömmel tapasztaltuk, hogy ezen a koncerten is volt jó néhány gólya, akik még szeretik ezeket a régi rockszámokat. Nyilvánvaló, hogy egy idő után ez el fog halni teljesen, de mi ezt fogjuk játszani akkor is. Ha még persze játszunk egyáltalán...

Ennyire pesszimisták vagytok?

A rock egyértelműen a '60-as évek zenéje volt. A '70-es években a diszkó, a '80-as és '90-es években pedig még újabb áramlatok tették gazdagabbá, és ennek megfelelően a befogadóközönség is egyre inkább részekre oszlott. Egyre kevesebben maradtak a rockzenénél, de ez a kevés ugyanúgy megtalálható a tizenévesek között, mint a huszonévesek, harmincasok vagy még idősebbek között.

A koncertprogramból is kitűnt talán, hogy sokféle zenét játszunk, nem elsősorban azért, hogy mindenféle igényt kiszolgáljunk, hanem mert szeretjük ezeket a dalokat.

A koncert második felében inkább a '80-as, '90-es évek alternatív zenéiből játszottatok. Ezek közelebb állnak hozzátok, mint a Rolling Stones?

Ez így nem igaz. Inkább azt mondanám, hogy ez egy mixtúra. (Persze nem tipikusan az a köptető folyadék.)

Szerintem ez egyszerűen abból adódik, hogy a Fék ze-

nekar nem egy önálló és egyértelmű zenei ízlés, hanem három zenekar szövődménye. Az egyik rész Rolling Stones- és rock 'n' roll-zenekar, a Csúsztatott Csavarás hozta a '80-as, '90-es évek dalait, a Limes pedig a hardrock irányzatot. Ez határozza meg a koncertprogramot is.

Történhet olyan esemény, aminek hatására a zenélés kerülne az életetekben a legfontosabb helyre?

Ha azt mondjuk, hogy nem, akkor nincs értelme ennek az interjúnak.

Mára mindenki eléggé elfoglalt, és mindenki eldöntötte, mivel szeretne foglalkozni. Gábor és László programozó, programtervező, Vida László is hasonló területen dolgozik. A dobos Simó Balázs angolt tanít különböző helyeken, és én is tanítok. Csabát meg nem nagyon kell bemutatni a főiskolásoknak.

A Fék név tartalmaz valami ködös, misztikus dolgot? Egyszerűben: mitől Fék a Fék?

Valamitől Fék, de erre már nem emlékszünk. Ez már tizenegy évvel ezelőtt volt, a múlt homályába vész. Fontos dolog, hogy ezt a zenekart a barátság tartja össze. Például a basszusgitárosunk kiválását sem akartuk új tag bevonásával megoldani, hanem a társaságon belül valaki átvette a szerepét.

Ez meghatározta a mostani koncertünket, mert tavaly még Fekete Balázssal játszottunk, és ő akkor megmondta, hogy neki az volt az utolsó koncert, mert ő aztán tényleg teljesen más életet él, a fővárosban bankár. Amikor meghívtak ide, el kellett gondolkodnunk róla, hogyan tudunk eleget tenni a kérésnek. Fel sem merült, hogy új basszusgitárosot keressünk, saját erőből próbáltuk megoldani a problémát.

Elmondható, hogy igazi örömmel játszottok?

Ha szabadterre szervezik ezt a koncertet, és esik az eső, mi akkor is lejátszottuk volna. Aki van, aki nincs – mi megcsináltuk volna, mert erre készültünk. Magunknak játszottunk, és azoknak, akik ezt szeretik.

m&l peti

A koncert hangyaga átvehető
Molnár Péternél!

Az együttes tagjai:

Nagy Tamás – (ének)

Pataki Gábor – (gitár, ének)

Jancsák Csaba – (gitár, ének)

Wernsdörfer László – (basszusgitár, gitár)

Simó Balázs – (dob)

Vida László – (billentyű)

...sokféle zenét
játszunk, nem első-
sorban azért, hogy
mindenféle igényt
kiszolgáljunk, hanem
mert szeretjük ezeket
a dalokat...

Te nem vagy eszednél
True Steppers:
Out of Your Mind

Bevallom, korábban semmit nem tudtam a True Steppers projektéről. Aztán megláttam az MTV-n az *Out of Your Mind* klippjét, és szerencsémre a hang is jött a képpel együtt. Első blikkre az jutott eszembe, hogy kábé ilyen lesz a 21. század popzenéje. Később felfedeztem a videoklipben Victoriát, aki főfoglalkozású Spice Girl. Mellette még Dane Bowers a vendégit, róla sajnos nem tudok pletykákat, de Victoriának szétszakadt az amúgyis keveset takaró dizájnos inge egy fellépés alkalmával – gondolom a jelenlévők nagy öröme. Ennél már csak az lehetett jobb, amikor Britney nem vette észre, hogy a melle kibuggyant a mélyen dekoltált szoros topból.

Na, de vissza eredeti témánkhoz! A True Stepperst két arc alkotja: Jonny L és Andy Lysandrou. Egyikük a borító tanúsága szerint magasabb, a másiknak kevesebb a haja. A hasonlóság annyi, hogy mindketten napszemüveget viselnek.

A maxin – merthogy itt arról van szó – három verzióban található a címadó dal. Az első a rádiós változat, amit mindenhol hallhatunk. A második track könnyebben fogyasztható, egyszerűbb ritmus van az ének alá keverve. A harmadik egy dubosabb változat, ami a klubokban szórakozó partyállatok táncos kedvét hozza majd meg. Kellems a választék!

Ja, hogy a zenéről miért nem beszéltek részletesebben? Mert azt hallani kell...

elpé

Osztályzat:
15.04.05

Nekem minden egyformán
popzene
Európa Kiadó és
Balaton a Zichy
kastélyban

A nyári uborkaszezonra való tekintettel ezúttal nem egy újdonsággal, hanem ellenkezőleg, egy igazi régiséggel fogunk foglalkozni. Aligha akadhatott olyan lázadó szellemű gimnazista, aki ne ismerte volna – legalább hallo-másból – a magyar underground eme nagy neveit.

Az Európa Kiadó Zichy kastélybeli koncertje már megjelent kazettán egészen régen, ám a digitális forradalomnak köszönhetően immár CD-n is beszerezhető. Az említett kazettán feltűntették az anyag hiányos voltát, és ezt most végre sikerült pótolni. A négy Balaton illetve a két plusz Európa Kiadó szám, amelyek hiányoztak a kazettáról, megdobogtatják egy igazi gyűjtő szívét. E zenék, melyek örökre elnyomásra vannak ítélve, annak idején politikai megfontolásból, ma pedig a kereskedelmi rádiók-tévék által, élő cáfolatai a mai könnyűzenének. Ha unod a gagyit, hallgass bele valami ilyesmibe: nem biztos, hogy első hallásra tetszeni fog, de egy biztos: eredetit fogsz hallani. Zenét, ami nem kereskedelmi termék, hanem egyszerűen csak zene.

dá Osztályzat:
15.04.05

Kétségtelenül jó
No Doubt:
Return of Saturn

A Szaturnusz visszatért. Ezt a címet viseli a *Don't Speak* óta híres No Doubt együttes legújabb, 2000-es sorlemeze. Előző albumukról, a *Tragic Kingdom*-ról több dal is slágerre nőtte ki magát (l. *Just A Girl*, *Sunday Morning*, *Spiderwebs*, *Don't Speak*). Most egy hirtelen ötlettől vezérelve megvettem ezt a lemezt, és azóta sem bántam meg.

Érdekes, ötletes ska zene, de a műfaj nem számít. Az énekesnő egyénisége, mint oly sok más zenekar esetében, náluk is rányomja bélyegét a stílusra, főleg hogy Gwen Stefani – aki a *Don't Speak* videójában Marilyn Monroenak öltözött – nem báb. 1987 óta van együtt a csapat, azóta ő írja a dalszövegeket, melyek többnyire a sokszor már lejáratottnak hitt férfi-nő kapcsolat kérdéskörét boncolgatják, különböző élethelyzeteket mutatnak be. Az anyává érés, a házastársválasztás, a ki-is-vagyok-én-valójában problematikája bujkál Gwen szövegeiben.

Az eddig kislemezen is megjelent *Ex-girlfriend* és a *Simple Kind of Life* után hamarosan elkészül a *Bathwater* klipje is. Előljáróban csak annyit, ez a dal arról szól, hogy ő (a lány) szívesen mosna az ő (fiú) fürdővizében. Legyen közös fogkefénk, mert imádom azt hinni, hogy nem tudnál más nőt szeretni!

Kedves zene, kedves szövegekkel. Nem mestermű, de közel tud kerülni a szívhez.

pekka

Osztályzat:
15.04.05

Oázis a magyar pusztaban

Az idei Sziget-fellépők legnevesebbje az Egyesült Királyságból érkező OASIS volt, akik 2000. augusztus 8-án, Európa legnagyobb kulturális fesztiváljának utolsó napján mutathatták meg a magyar közönségnek, mitől lettek világszerte híresek.

A buli előtt angolul és magyarul is megkérték a nagyérdeműt, hogy ne dobálja a zenekar tagjait tüvegekkel és hasonló balesetveszélyes tárgyakkal, mert – ez ott már nem hangzott el, a közelmúltban két koncert is félbeszakadt hasonló okokból. Itt szerencsére nem fenyegette semmi a tagok testi épségét.

Annak ellenére nem, hogy az első szám olyan rosszul szólt, hogy már-már botrány kitörésére számítottam. Szerencsére a keverők mögött ülők is úgy gondolták, ideje beavatkozni, s onnantól élvezhető volt a hangminőség (is).

Aki látott már OASIS koncertvideót, az tudhatta, mire számíthat. A fiúk úgy vélekednek a koncertezésről, hogy a zene a legfontosabb, ennek megfelelően – sokak megdöbbenésére és bánatára – szegényes színpadi showval lepték meg a közönséget, és inkább a fület kellett használni, mint a látószervet. Semmi extra: nincs művér, gitárégetés, közönségénekeltetés, pirotechnika, görögtűz. Semmi, csak az igazi 'oasis-os' zene!

A csapat a testvérpár egyik tagja nélkül lépett fel (Noel Gallagher gitáros, az együttes agya hiányzott), ennek ellenére nem játszottak agyatlanul. A programra nem lehetett panasz: szép sorjában végigjátszották majdnem az összes slágerüket (Live Forever, Supersonic, Wonderwall, Roll With It, Stand By Me stb.), és az aktuális Standing On The Shoulder of Giants című albumról is játszottak négy dalt (Go Let It Out, Who Feels Love, Gas Panic!, Fuckin' In The Bushes). Ütős kis koncert volt.

Több embertől hallottam, hogy csalódottan hagyta el a nagyszínpad előtti teret. Sokan többre számítottak, és még a Mai Nap is azt írta, hogy az Oasis lenézte a közönséget.

Hát... Lehet, hogy lenézték, de hazai pályán, a liverpooli koncerten ugyanezt tették – nincs okunk tehát megsértődni.

Mellesleg szeretném megérni, hogy egy nagyarcú magyar világsztár együttes lenézi az angol közönséget! (Hibernáljátok!)

dj pekka

A 22-ES CSAPDÁJA

A megkerülhetetlen dalok otthona

I. MADONNA music

2. MORCHEEBA rome wasn't built in a day
3. SPILLER groovejet
4. HEAVEN STREET SEVEN sajnálom
5. ANASTACIA i'm outta love
6. BOMFUNK MCs b boys and fly girls
7. LIMP BIZKIT take a look around
8. SMASHING PUMPKINS try try try
9. TRUE STEPPERS out of your mind
10. KICSI G remegő kezű agysebész
11. JANET JACKSON doesn't really matter
12. THE CORRS breathless
13. NEO aiiiiiii
14. PLACEBO slave to the wage
15. **BLINK 182 adam's song**

16. THE UNDERDOG PROJECT summer jam
17. RED HOT CHILI PEPPERS californication
18. TONI BRAXTON spanish guitar
19. BONBON haverok, buli, szamba
20. WHITNEY HOUSTON could i have this kiss forever
21. JENNIFER LOPEZ let's get loud
22. CHRISTINA AGUILERA come on over

POPSAJT

Ki lesz a nyolcvanas évek?

1998. február 16. óta szól az örökzöldeket játszó Sláger rádió, amely a Danubius mellett a másik országos kereskedelmi adó. A frekvenciát egy olyan pályázattal nyerték el, melyben azt ígérték, hogy a nyolcvanas és kilencvenes évek zenéiből válogatnak majd. Aztán piacutatást végeztek, és kiderült, nagyobb igény lenne egy régi zenéket sugárzó adóra. Nem sokat malmoztak a fiúk, megkezdték az adás sugárzását a jól ismert szlogennel: Sláger rádió, a hatvanas és hetvenes évek legnagyobb slágereivel éjjel-nappal.

Aki szokta hallgatni ezt az adót, néhány hónap óta különösen érezhette magát: a műsorba ugyanis egyre-másra szivárogtak be – az emlékeink szerint – a 1980-as évtizedben keletkezett felvételek. Sokan felteheték a kérdést: most vagy meghülyültem, vagy ezek a rádióban elnézték az évszámot és/vagy tévedésből raktak fel rossz lemezt. (Kiegészítő információ: a hagyományos értelemben vett lemezből egyébként egyetlen darab sincs a stúdióban. Számítógépről, mp3 formátumba tömörített fájlokból szól a zene. Szerintem nem lehet hallani, hogy nem a CD forog, de nincs abszolút hallásom. Vagy/abszolút nincs hallásom?) Mára tudjuk, hogy a hiba nem a mi készülékünkben volt.

Pár héttel ezelőtt a Sláger rádió megkérte hallgatóit, adnának osztályzatot 500 dalnak. Minden számból 8 másodpercet hallhattunk, és a napilapokból kivágott szelvényen bekarikázhattuk az általunk méltányosnak tartott érdemjegyet. Jómagam is részt vettem ebben a villámszavazásban, és próbáltam a mai fiatalok többségét kevésbé megérintő kínos számokat kiszavazni, a nyolcvanas évek legjobbait pedig be. Valószínűleg nem rajtam múlt, de néhány nap múlva a rádió vezérigazgatója bejelentette: a hallgatóság egyértelműen zenei változást akar, és ők tiszteletben tartják a kívánságunkat. Jött is Madonna, a Pet Shop Boys, a Simply Red, a Europe, Elton John, Tanita Tikaram. A magyarok közül – hogy csak néhányat említsek – az RGO, az Edda és a Bikini dalai kerültek fel a játszási listára. Azóta a szlogen is kibővült: Sláger rádió, a hatvanas, hetvenes és most már a nyolcvanas évek legnagyobb slágereivel.

Még abban az időszakban, amikor kezdtek feltűnni az „újabb” zenék, egy elektronikus levélben a Danubius rádió véleményét kérdeztem erről a folyamatról. Azt válaszolták, hogy „várható volt, hogy a Sláger egy évtizeddel feljebb lép, de ameddig óránként csak egy-két dalt játszanak a nyolcvanas évekből, addig minket nem zavar.” Könnyen lehet, hogy a Danubius „odaadja” a Slágernek a nyolcvanas éveket, és még inkább a jelen slágereire koncentrál. Hamarosan hallhatjuk, bejött-e a jóslatom. (Inkább nyer-

nék a lottón!)

A két rádió közötti médiacsata arról is szól, hogy melyik rádiónak változatosabb a zenei kínálata. A Danubius egy ideje úgy hirdeti magát, hogy aki a zenei változatosságot szereti, az őket hallgatja. Most a Sláger adott a konkurenciának egy csattanós pofont. Egy önreklámjában az szerepel, hogy „Ez nem az a rádió, ahol minden dal naponta többször hangzik el.” Britney Spears, N'SYNC dalrészletet adnak be illusztrálásként, mintha megakadt volna a bakelit.

A Slágernél a nyolcvanas dalokon kívül azt is bevezették, hogy egy dal egy nap csak egyszer szólhat, ezt a jó ötletet azonban egy bugyuta és a magyar nyelv logikáját sarokbasöprő „Nálunk minden nap nem-ismétlőnap.” szlogennel sikerült elrontani. Sebaj! A lényeg az, hogy hamarosan újabb izgalmas ütésváltás várható a két országos kereskedelmi rádió csatájában. Mi csak nyerhetünk vele – addig sem unatkozunk! Lehet kapcsolgatni ide-oda. Aztán az odáról ide... Aztán az idéről oda... Aztán az odáról ide... Aztán az idéről oda... (Sajnos Come 4 munkatársunk írását helyhiány miatt nem tudjuk teljes terjedelmében közreadni. Kedves olvasóink megértését kérjük! – a szerk.)

Come 4

ÁKOS

dedikálás
2000. október 24-én
a CORA-ban
15.00 órai kezdettel.

Puzzle Rakd ki magadnak!

Van egy együttes, és van egy tehetségkutató. Az egyik megnyerte a másikat, ez adta villáminterjúnk apropóját. A Gólyatáborban is sikerrel bemutatkozó Puzzle zenekar gitárosát, Faragó Tamást kérdeztem múltról, jelenről, jövőről.

Ha jól tudom, a Puzzle kaposvári illetőségű, Te pedig Cegléden laksz. Hogyan oldod meg a próbákat?

Azért ez a távolság nem legyőzhetetlen! Korábban hétvégéken próbáltunk, akkor a dobosnál éjszákáztam. Mostanában hét közben is gyakorolunk, és áttettük a székhelyünket Pestre. Ez Ceglédhez is közelebb van, másrészt a basszusgitárosunk is budapesti. Tanulmányaimat levelező tagozaton folytatom, mellette dolgozom is. Nehéz időt szakítani a Puzzle-ra, de mivel szeretek zenélni, megéri az áldozatot.

Alig pár hónapja megnyertétek az egyik üdítő forgalmazó cég Sztárcsinálóját. Mivel jár ez a megtisztelő díj?

Ha minden igaz, akkor lemezszerződéssel. Eddig már két kiadó is érdeklődött, kabalából nem mondanám meg, melyik kettő. Menedzserünk, Palkó (a Publo Hunny volt énekes) intézi az ügyeinket. Ő segít eligazodni a pobbiznisz mocsarában.

Mikor játszik a Puzzle legközelebb Szegeden?

A közeljövőben a Heaven Street Seven előtt lépünk fel a Jate Klubban. A pontos időpontot még nem tudom, érdemes figyelni a plakátokat!

Lukácsi Péter

Szegeden sokaknak ismerős lehetsz, hiszen tavaly még a Csordában szaggattad a húrokat. Hogyan kerülél a Puzzle-ba?

Egyik barátom egy angolszász gitárzenét játszó együttes után kutatott az interneten, és akkor akadt a Puzzle-ra, akik éppen gitárosat kerestek. Felvettük egymással a kapcsolatot, ők elküldték a demokazettájukat, és mivel tetszett, amit hallottam, egy hétre rá már a zenekar tagja voltam. Szólógitárosuk már volt, nekem a ritmus jutott. Mindez 1999 telén történt.

A

Tudomásomra

Szeretettel

Faragó Tamás

2000.08.20.

Lángok lábai

Michael Flatley Magyarországon

Július 17-én több tízezer társammal együtt izgatottan léptem be a Népstadionba, hogy aznap este részesevé válhassak egy csodának, melynek megálmodója egy igazi világsztár, Michael Flatley.

Ír bevándorlók gyermekeként 1958-ban az USA-ban született táncos a vérében hordozza tehetségét, hiszen nagymamája és édesanyja is megnyerte az ír táncbajnokságot, így szinte törvényszerű, hogy ő is megszerezte a bajnoki címet. Több táncverseny elsősége után a '80-as években egy Eurovíziós Táncdalfesztivál hozta meg számára az igazi áttörést, ekkor a szakmán túl a nagyközönséget is meghódította, s ez a folyamat a mai napig töretlen. A *River*

Dance és a *The Lord Of The Dance* tánc-show megálmodója egy nem mindennapi rekordot is a magáénak tudhat: 1 mp alatt harmincöttször steppel, koppint a két lábával.

Hazánkba a *Feet Of Flames*, vagyis *Lángok lábai* című műsorral érkezett a táncos és együttese. A produkció, amely a maga nemében egyedülálló a világon, valóban magában hordoz minden elemet, amely a show-világának nélkülözhetetlen kelléke: monumentális díszletek, csodálatos fényjátékok, jelmezek és színek kavalkádja, a zenekar, kiemelten a két hegedűs hölgygel és a táncosok, akik mind-mind igazi profik és tehetségek.

Az ír ritmusokra és táncra épülő műsor a magyarországi előadásra úgy érzem feljutott a csúcsra, nálunk eddig csak videón láthatott teljes változat több elemmel bővült, s egy eklektikus keveredését adta a különböző zenei-és táncstílusoknak. Az ír zenén, táncon és steppen nyugvó történetbe tökéletesen beleillett a keleti és spanyol világ is, s így együtt nyújtottak egy kerek egész csodát.

A produkcióban szereplő táncosok valóban a zene és a tánc nyelvén beszéltek, mi, nézők pedig szinte szóhoz sem tudtunk jutni attól a varázslattól, amely a szemünk elé tárult. Köszönjük!

Varga Györgyi

Földi Ágnes, a média diszkrét sztárja

Véget ért a nyár, s talán többen is vagyunk, akik megpróbáljuk összegezni az elmúlt hónapok eseményeit, élménybeszámolót tartunk kirándulásainkról, beteljesült és be nem teljesült álmainkról. Én azonban nem ezekről szeretnék most írni. Bevallom őszintén unalmasabb napjaimban néha több időt töltöttem a TV előtt, ami még mindig tudott meglepetést okozni számomra.

A sorozatok rengetegét kikerülve próbáltam felüdülést találni Giga filmek meg(a) sztárok társaságában, azonban kevés érdemlegeset találtam,

amelyből ne az erőszak, a brutalitás áradt volna. A szórakoztató műsorok nagy részén is inkább sírni tudtam volna, mint önfeledten nevetni, a legnagyobb megdöbbenést mégis a hírműsorok okozták. Tulajdonképpen nem a műsorok egésze, hanem egyetlen téma túlzott felkarolása és felkorbácsolása váltotta ki felháborodásomat, vagyis a türelmi zóna körül forgó mindennapi és gyakran semmitmondó tudósítások tömkelege. Kezdetben még dicséretesnek tartottam, hogy ezzel a témával kapcsolatban nem struccpolitikát követünk, aztán

elérkezett a Hungaroring, amelynek tényleges eseményeit is már-már háttérbe szorította az ideiglenes türelmi zóna, vagyis az Erotik Camping „élete”. Egyik kereskedelmi csatormánknak hála, mindennapos vendégek lehettünk a Zónában, s otthonainkba is beköltözött az ott uralkodó fiesta-hangulat. Azt csak mellékesen jegyzem meg, hogy a több száz lánynak alig volt zuhanyzásra lehetősége, s hogy meglepően hosszú sorok álltak a néhány négyzetméteres mennyország kapujai előtt. A lényeg mindössze annyi volt, hogy folyt a sör, táncoltak a

lányok és tobzódott a jókedv, amelynek még egyszer megjegyzem, mi is részeseivé válhattunk. Aztán a boldogság elillant, s nyomában maradt a felháborodás, továbbá mi, egyszerű halandók kaptunk egy új médiaszínt, Földi Ágnes személyében. Kíváncsi lennék, hogy a legősbibb mesterséget űző hölgynek, a szakma képviselőjének mennyi időt szenteltek az elmúlt hónapokban, a tény azonban az, hogy

mára Ágnes látatlanból is képesek vagyunk azonosítani, csupán a hangja alapján.

Úgy érzem, hogy az e témával foglalkozó tudósítások épp az ellenkezőjét váltották ki a közvéleményből, mint ahogyan azt eredetileg szeretnék volna. Őszintén szólva nagyon várom már eme kínosan elhúzódó ügy megoldását, s több embert is sajnálok azért, mertennek az elhibázott műsor-

felépítésnek az áldozatává vált.

Végezetül csak azon reményemnek tudok hangot adni, mely szerint eljön majd az az idő, amikor nem a szenzációhajhászás, hanem a valódi értelem és tartalom lesz a mérvadó, s a műsorok által néhány csöppnyi (és nem csak „Földi”) boldogság is beköltözhet hozzánk.

Varga Györgyi

Művészetek völgye működő alternatíva, egyenrang

Alternatívát emlegetni lehet, hogy nem a legszerencsésebb dolog egy országosan is nagy jelentőségű, több tízezer embert mozgató esemény kapcsán, viszont amit ez a – mára – négy Balaton-felvidéki falu (Kapolcs, Taliándörögd, Vigántpetend, Monostorapáti) művel már évek óta, másként jellemezni nem tudom.

Ebben a kultúra szempontjából kallódó országban – világban –, nagyon magas színvonalon, „csupán” művészetek főszerepeltetésével tudják az ott lakók Márta István segítségével saját malmukra hajtani a közönséget, s nem utolsósorban az általa „termelt” bevételt úgy, hogy közben nem feledkeznek meg róla. Az omladozó házak mára megszépültek, az utakat majd’ mindenhol aszfalt borítja, az infrastruktúra már-már kisvárosi színvonalú. És pont az a legzseniálisabb, hogy ezek mellett megőrizte mindazt, amitől egy (négy) falut falunak lehet nevezni.

Alternatíva, hogy lehet így is, örülve, felszabadultan, de azért komolyan; kint és mégis bent; befogadva, nagyon sokat nyújtva, közben

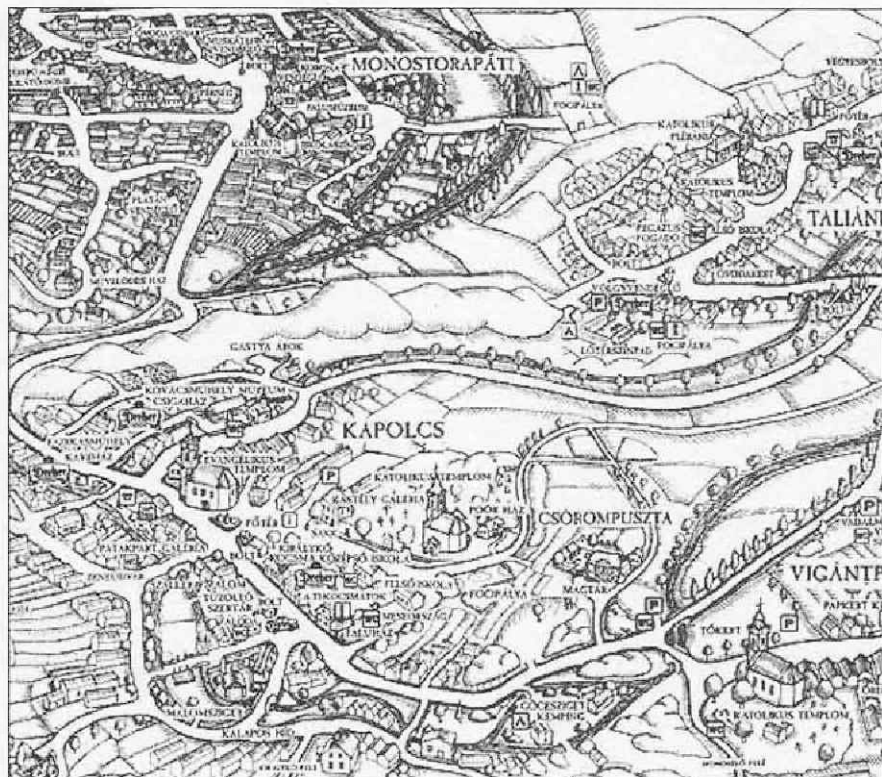
önmagát és bennünket is erősítve, tanítva (emberségre, mondjuk), s nem utolsósorban szórakoztatva.

Mit is nyújtva?

Például a Helység kalapácsát Dörögdön a Mogyorók Házában (melyet végül is elmosott az egész hétre bőségesen jutó eső), vagy a beregszászi Illyés Gyula Színház Dekameronját – mely szerintem a Völgy legjobbja volt –, a Szőke Udvarház amatőr, rövid és fiatal

filmes moziját, a szintén mozgóképes kapolcsi Pajtamozgót „a legszebb kinematográfiai hely amelyet valaha láttam”, Boban Markovicékat és primásversenyt Apátin, After Crying koncertet Petenden, aztán persze söröket és sok-sok „széplelkű embert” – amint ezt valaki valahol megjegyezte.

Filák Tamás

Utazás Harmóniába

Batka Manó a háza előtti tisztás fűvén hasalva is érezte a káoszt, amely körülölelte őt. Mindig is utált döntéseket hozni, hiszen a döntés túlságosan is bináris művelet volt az ő komplex, emocionális gondolkodásához viszonyítva. A döntés ugyanis kétféle lehet: jó vagy rossz. Az átmenetet ez a fajta cselekvés nem ismerte.

Batka Manó azonban kezdett kinőni a minimanó korból, s bármennyire is harcolt ellene, egyre többször került döntéskényszerbe. Eleinte szilárdan hitte, hogy e döntések megkerülhetők, de a tények azt bizonyították, hogy minél több helyzetet hárit el magától, annál több magasodik fel az előtte álló úton.

Többszörös taktikaváltoztatás után Batka Manó kezdett ráébredni a Nagy Lényegre. Még nem fogalmazódott meg benne tisztán a gondolat, de érezte, hogy ez a pillanat sem várta sokáig magára.

Batka Manó a hátára hemperedett, lehunyta szemét, s mosolyogva hallgatta hogyan nő a fű...

Dalos Gaz Manka.

Kis magának való herceg

Kis magának való herceg voltam a modern fajtából, simlis sapkával, sportcipővel meg szomorú szemekkel. Egyszer elhatároztam, hogy megszámolom, vajon hány csillag lehet összesen az égen. Valami azt súgta, hogy ha mindegyiket beleszámolom, akkor az utolsó az enyém lehet. Már a negyediknél belezavarodtam az egészbe. Kis magának való herceg voltam.

Maczelka László

Érkező

Ki érkezik amottan
Az úton háttal a világgal
Szembe a halállal
A fénnel, a lánggal
(Angyal az tán?)
Ki zengi amottan a múlt időt
Ki tapossa sárba a kérkedőt
Ki magasztalja magába a keresztelőt
(Az ottan a gyermek)
Ki oroszlán
Ki teve
Ki minden, minden embere
Ki „ecce homo”
Ő „more ferrarum”?

Gurzó Norbert

Egy vörösinges elmefuttatása

Rengeteg ács van volt és lesz
aki igazán kegyetlen

Rengeteg szobafestő van volt és lesz
aki igazán nemes

Egyetlen szobafestő volt
aki igazán kegyetlen

Egyetlen ács van
aki igazán nemes

Maczelka László

2000.
augusztus 20.

a magyarok napja derült égből süt le
milleniumi ruhába bújtak a terek
magyar vagy és legyél erre büszke
ordítják füleinkbe a decibelek

a magyarok ege mindenek fölött
két lyukat látok és köztük ott az ózon
mások ünnepben fürdenek én törött
üveghajóként ringatózom

fejünkről a sapkát ölünkre téve
tekintsünk a milleniumi évre
Szent István leszármazottai

az egyezer évet átállépvé
árpádnépe még Árpád népe
vagy már közismert európai?

Maczelka László

Don Quijote

G. éppen a hűvösben pihent, amikor eszébe jutottak a nagy La Mancha-i lovag tettei. Rögtön el is kezdett gondolkodni, hogyan tehetne valami hasonlót ő, így a XXI. század közepén.

Elképzelte, vesz egy motort (ki jár már lovon?). Erre valami spanyolos, mediterrán tankfestményt festet, ráíratja: Rosinante, majd ha kész van, elrobog a legközelebbi fegyverboltba. Itt jött az első bökkenő gondolatmenetének addig tükörsima felületén: az új fegyvertörvénnyel szinte csak játékpisztolyt lehet venni. Nem baj, úgysem akarok senkit megölni, legföljebb elriasztani – gondolta bizakodva. Szóval, ha megvan a fegyver, akkor föl pattan a motorra, és elindul keresni egy fegyverhordozót. De ki lenne vajon a megfelelő személy, aki háta mögött feszítvén segídkézne neki a hőstettek végrehajtásában? Eszébe jutott egyetlen barátja, aki ugyan néma volt, tehát eleve nem lehetett Sanchónak mégcsak halovány epigonja sem, de némasága mellé némi szellemi befolyásolhatóság is társult, tehát biztosan vele tartana (csak szóljon, ha nem így gondolja). Igaz, hogy az egyik kezét nem tudja mozgatni, meg az egyik lába fából van (meg kell hagyni: a legnemesebb, spanyol mahagóniból), de mondja valaki, hogy Sancho Panza deltás egy szolga volt. Tehát a szolga meg van. Mi is kell még?

Ja, igen, egy úrhölgy, aki után hiába sóvárogna, aki méltó a Dulcinea del Toboso név viselésére. Ki is gondolt gyorsan egy nőszemélyt, ám kissé szégyenlős lévén azt, hogy kit, még az őt létrehozó íróval sem közölte (ennyit a mai főszereplőkről).

Úgy vélte, hogy imígyen (mármint a képzeletében) már minden megvan a sikeres kalandozáshoz, ám akkurátus ember lévén elhatározta, előbb leszimulál egy kalandot, csak úgy, a képzeletében.

Tehát, mennek az országúton, az elhagyott országúton, jó száznegyvenes tempóval. Egyszer csak meglátnak egy nagy juh-nyáját, az őt őrző kutyákkal és pásztorokkal együtt. Ám hősünk, bizonyára még élénk olvasmányélménye és valamely gonosz varázsló (vagy a kamion-stopban zsinórban elfogyasztott öt feles dinnyevodka) hatására azok helyén néhány tucat gályarabot és az őket kísérő gonosz öröket látja. Gondolkozik, mit tegyen, beszélni akar velük, de még a fejében is csak körülbelül így tudja a megszólítást megfogalmazni:

– Hellóhellóhellóóóó. Lnézst uriam, mérraboltátokel-foglyokti.

Általában nem sokat foglalkozott nagyvilági reputációjával – most is csak a beszédhez szükséges emberfeletti erőfeszítés megspórolása végett döntött úgy, hogy nem beszél. Hanem jól meghúzta a gázt, mire a motor felnyögött, kitépte fegyverhordozója kezéből a fegyvert (ő is felnyögött), majd az egyik pásztort nemes egyszerűséggel elgá-

zolta, a másikat közvetlen közélről (tudván, hogy ez csak egy riasztópisztoly) tarkón vágta a pisztolymarkolattal. Ezután megállt, leszállt a motorról, és így szólt a gályarab-birkákhoz:

– Kedves Uraim, Önök ezennel, a nagy La Manchai elmés nemes hű követőjének köszönhetően szabadok. Tehát menjenek!

Furcsa módon, mikor önnönmagát kellett dicsérni, akkor a leggaládabb varázsló legvérmesebb varázslata sem tudott nyelvére féket kötni – most is folyamatosan ordította tovább, eredményt nem látva egyre hangosabban, a végén már-már örvönve:

– Menjetek, ti buták! Menjetek, szabadok vagytok.

Tehát így tervezte első kalandját G., aminek végkifejletét csak azért nem ismerjük meg, mert álmodozásában egy éles női hang zavarta meg, ami a hangszórókból süvített:

– FIGYELEM!! KÉT ÖRT A TIZESBE!! A MAGYARTANÁRNAK MEGINT ROHAMA VAN!!

És ahogy a két biztonságiőr közrefogta, a főnövér pedig hatalmas injekcióval kezében, villógó szemekkel közeledett feléje, G. ismét fájdalmasan, de egyfajta beletörődéssel, rezignáltan könyvelte el a tényt, hogy ma-napság nincsen szükség hősökre.

Maczelka Csaba

Perverzió fikció

Félénk
Szörnyű hízelgő
Igazság
Mesebeli gyilkosság
Jóság
Kedvesség
Meggyújt és eltüntet
Egész határt a fagy
A hideg
A hidegség
A hatalom az utolsó vigasz
Forró halk sehogy

Befon a gyűlölet
Az elmebaj a rejtekhely
Egy szerelmi viszony amely
Csak bájos ócska holmi
Rikító szfnű délutáni
Irgalom
Apró-jótekonyság
Ravasz bús zavar
Képzletben
Leszúr a függöny mögött
Rám mered
Konok hallgatással
Az évforduló
Ellop
Még egy pillanatot
A vágy síkít
Megtörülés a folytatás
Ez egykor kevés lett volna de
Most
Most durva éber álom

Elbájol az erőszak
Ez a ritka bűvös
Szeretet
Hosszú hosszú végtelen
Várakozás
Meggondolatlanul gyors döntés
És...
Nyugalom meg csendesség ami
Minden irányban szertefoszlik ez
Szép és oldó néha

Márton Imre

Kíváncsi vagy, hogyan vesztettem el Dorkát?

Egy hétig jártunk.

Gyulától egészen Szegedig szemeztünk a vonaton. Rögvest bele-szerettem, és elhatároztam, ha török, ha szakad, megszerzem magam-nak. Jókedvem fokozta, hogy azon az estén terveztem elszívni a ma-radék marihuánát, ami otthon volt. Kissé elkeserített azonban, hogy mi lesz, ha rajtakap a rendőrség, pontosabban azok a rendőrök, akiket a kábítószerrel visszaélő fiatalok érdekelnek, ezért ezzel a dologgal, kábítószerrel meg hasonlókkal foglalkoznak. És ez, hogy én, Dorka meg a börtön, ez, ott, a vonaton, mialatt Dorka bájos arca az enyém fürkészte, elég groteszknak tetszett. Groteszknak, mint maga az élet. A következő nap, egy bulin, egymásba botlottunk a végéjénél. – Jól kezdődik – jegyeztem meg, és Dorka mosolygott. – Hol akarsz aludni ma este? – sugott a fülembe. – A hányásomban – feleltem őszintén, mert aznap szigorlatoztam nyelvtörténetből. És Dorka mosolygott.

– Mi van, ha most, ebben a pillanatban hal meg az anyám? – tettem fel neki a kérdést tánc közben, s hozzásimultam. Dorka azt felelte, hogy olyan édes vagyok.

A többiek ostromoltak, ki ez a csajszi. Mondtam, hogy Dorkának hívják, és hogy ő egy ébenfekete hajú álom. Egy haverom erre azt mondta, hogy szerinte Dorka cigány. Ez a megjegyzés lelohasztotta a kedvem.

Egy nap, mikor hazakísértem Dorkát, őszintén felfedtem előtte, hogy tökre izgat, ki lehet az a Menszátor Magdolna. Hogy nézhet ki, milyen a teste, satöbbi, mert a nevét mindig hallom a tévében, de az arcát még sosem láttam. Azt mondtam Dorkának, hogy véleményem szerint Menszátor Magdolnáról senki nem tud semmit. Dorkát láthatóan nem foglalkoztatta ez a dolog.

Azzal próbáltam kiengesztelni, hogy elmagyaráztam neki: én voltaképp siettetem a halált. Hogy étkezéseimet és székéléseimet is ennek tudatában intéztem, osztom be. – Azt hiszem, hogy az én életcélom a halál – gondolkodtam el hangosan, amire Dorka elsírta magát.

Egyszer azt mondta, azt csinálhatok vele, amit akarok, és mezte-lenül nyújtózni kezdett az ágyon. Erre én leragasztottam a fülét egy régi szigetelősaggal, ahogy azt egykor egy fiúmban láttam, amilyikben a lakótelepi suhancok úgy akarták befolyásolni az evolúciót, az időt, az életet, hogy pajtásuk csula fülét a fejéhez ragasztották. Dorka azt mondta, nem látom többet.

Még egyetlen alkalommal találkoztunk. A házunk előtt ült egy padon, bánatosan. Azt hiszem, rám várt. Elővettem egy üveg kecsapot, felráztam, és a hetedik emeleti albérlet ablakából Dorka nyakába zúdítottam az egészet. Sírva elszaladt.

Így, utólag átgondolva a történeteket, az az érzésem: Dorka azt hitte, csupán le akarok vele feküdni.

Egy hétig jártunk.

Így.

Kiss László

Ember vagy

Nevetél, élvezted
amit tudtál
és nem gondolkodtál
– Te örült nézd most, az árnyak ágyán alszol

Játszottad szerepeid
hol mindentudónak
hol örökké boldognak
– Te örült nézd most, a halál rólad képet rajzol

Keveset aludtál,
hogyan hosszabban létezhesz,
hogyan másoknak még többet végezhess
– Te örült nézd most, Álmodban az elveszettség
erdejében utazol

Vissza nem néztél,
hogyan ne gyötörjön lelkiismeretfurdalás,
hogyan azt hidd amit élsz az igazi és nem megszokás
– Te örült nézd most, A fájdalom testében ébredsz majd
fel

Örökké mentél,
mert ezt várták tőled,
mert hőst akartak csinálni belőled
– Te örült:
Ember vagy –
Nem hitted amit mondok, s most sem hiszed el...

Zephyr

BÉLABÁ

P. S.-nak

NINCS EGY JÓ FALAT EBBEN A HÁZBAN, FOLYTON CSAK AZT KAPOM, AMIT BÉLA BÁCSI ESZIK. TUDNIILLIK Ő A GAZDÁM... VAU! MÉG CSAK HAJNALI NÉGY ÓRA, DE Ő MÁR TALPON VAN, ÉPPEEN ISSZA A KORAI TEJESKÁVÉJÁT ÉS MELLÉ EGY KIS KENYÉRHAJAT RÁGICSÁL, AHOGYAN MINDIG IS TETTE. DE ÉN (BODRI) MIT KAPOK!? MOST MÉG SEMMIT.

ÉS HA MÉGIS CSAK ZSÍROS VÍZBE ÁZTATOTT KENYERET, RITKÁBBAN EGY KEVÉSKE LEVEST IS BELESZED TÁNYÉROMBA. MÉGSEM PANASZKODOM! Ő JÓ EMBER! MINDENKI SZERETI!

REGGEL NYOLC ÓRA SZINTE MINDEN TEENDŐNKET ELVÉGEZTÜK, ÉS MOST BOLTBA

INDULUNK, (HÁTHA AKAD NEKEM IS EGY JÓ FALAT!)

– JÓ REGGELT BÉLA BÁCSI! HANGZIK MINDENFELŐL, A SZOMSZÉDOK MIND ISMERIK. Ő SZIVÉLYESEN FOGADJA AZ ÜDVOZLÉSEKET ÉS SZÉPEN KOMÓTOSAN, ÖREGEMBERHEZ MÉLTÓ LÉPTEKKEL HALAD EGYRE ELŐRE, A SARKI BOLT IRÁNYÁBA.

VISSZAFELÉ JÖVET ÉN OTT SÜNDÖRGÖK LÁBAI ELŐTT FAROKCSÓVÁLVÁ, NAGYOKAT

SZÖKELLVE AZ ÍZLETES ILLATOKTÓL MEGBABONÁZVA. SAJNOS AZ EBÉDNÉL CSALÓDNOM

KELLETT.

SZIESZTA!

DÉLUTÁN A SZOMSZÉD GYEREKEK LÁRMÁZÁSA VERT KI MINKET AZ UTCÁRA. SZERETETT

GAZDÁM A PADRA TELEPEDETT, AHOL BESZÉLGETNI SZOKOTT RÉGI ISMERŐSEIVEL. ÉN

HANCÚROZTAM EGYET A SRÁCOKKAL A PÁZSITON, AMIT NAGYON CSÍPEK.

– NA NÉZD CSAK! PETIKE VALAMIT RÁKENT A BEJÁRATI AJTÓ KILINCSERE...NAHÁT A KIS

GÉZENGŰZ MINDIG CSINÁL VALAMI ROSSZASÁGOT, DE MÉG GYEREK (HOGY FELHOZZAK VALAMIT MENTSÉGÉUL).

ESTEFELÉ VISSZATÉRÜNK A HÁZBA, BÉLABÁ KICSIT ZSÓRTÓLÓDIK, DE NEM SZÓLT ÉRTE

PETI SZÜLEINEK, NEM OLYAN EMBER Ő!

EGY HÉTTEL KÉSŐBB SZÖRNYŰ SÍRÁS-RÍVÁS-RA LETTÜNK FIGYELMESEK. A SZOMSZÉDBAN ÓRIÁSI TRAGÉDIA TÖRTÉNT: PETIKE ELTŰNT!

BÉLA BÁCSI ŐSZINTE, RÉSZVÉTTTELJES, ÖREGURAS, GENTLEMAN MODORBAN FELAJÁNLOTTA, HOGY MINDENBEN SEGÍTSÉGÜKRE LESZ, TERMÉSZETESEN KÉPESSÉGEIHEZ MÉRTEN.

ÚGY IS TÖRTÉNT.

SOK-SOK IDŐ ELTELT AZÓTA, HOGY A KIS PETIKÉNEK NYOMA VESZETT (GONDOLOM) EZÉRT TEMETÉST RENDEZTEK AZ ÜRES KOPORSÓVAL, CSAK EGYNÉHÁNY KACAT, AKAROM MONDANI „ÉRTÉKES” RUHADARAB... ETC. KERÜLT AZ ALJÁRA. BÉLABÁ MÍG A TEMETÉS TARTOTT ELKÉSZÍTETTE A HALOTTI TORRA SZÁNTAKAT. FURCSA: PÖRKÖLTET FŐZOTT, ÜSTBEN (VAGY HOGYAN IS NEVEZIK) ÉN ÖRÜLTEM NEKI A LEGJOBBAN, MOST MÁR VOLT CSONTOM IS. – CSAK ÚGY FALTAM, DUGDOSTAM, ELKAPARTAM A KERTBEN (IGAZ, MIKOR RAJTA KAPOTT NEM ÖRÜLT NEKI). ESTÉRE MEGÜLTÉK A TORT. MINDENKI EVETT-IVOTT, SÍRT-RÍTT, MAJD AZ EMLÉKEZÉS UTÁN HAZAMENTEK. MI IS IGY TETTÜNK.

LEFEKVÉS ELŐTT MORFONDÍROZTAM, MIVEL NEM HAGYOTT NYUGODNI EGYETLEN GONDOLAT: AZ ÉN GAZDIM MIÉRT NEM EVETT ABBÓL A FINCSI PÖRIBŐL? – BODRI! KÉRSZ MÉG EGY KIS CSONTOT? ÉS A TÁNYÉROMBA HELYEZETT EGY ÓRIÁSI CUPÁKOT, AMILYET CSAK A TV-N KERESZTÜL LÁTTAM.

„ÖRÜLSZ MI, ENNEK A ZSENGE CSONTOKSKÁNAK, KISKUTYÁM!” MONDTA Ő KUNCOGVA ÉS A FAL FELÉ FORDULVA MÁR MEGSZOKOTT HORKOLÁSÁBA KEZDETT...

Gurzó Norbert

Szösszenetek

Ha rossz döntést hoztál, ne a helyzetben keresd a hibát.

Ha gáncsolnak, tégy úgy, mintha elesnél, ezzel megtéveszted az ellenfeleidet.

Vannak dolgok, amelyek pont akkor válnak valóra, amikor éppen elveszítéd velük szemben a türelmedet.

A tanácsokat mindig fontold meg. De jól mérlegeld azt is, kik adták és miért.

Mindenkit szereted. Már akit.

Ha mindig tízig számolnák mielőtt megszólalok, soha nem beszélnék.

Dalos Gaz Manka

Az Erő legyen veled, Obi-Wan!

2000. augusztus 7-én távozott közülünk Sir Alec Guinness. Hiába is tiltakozott ellene a jónevű Shakespeare-színész, a világ azonosította őt az általa népszerűvé tett filmszereplővel: az öreg tanítóval hosszú, sötét köpenyben, kékfényű lézerekarddal, fehér szakállal és bölcs, nyugodt tekintettel. Így is fogunk rá emlékezni mindig.

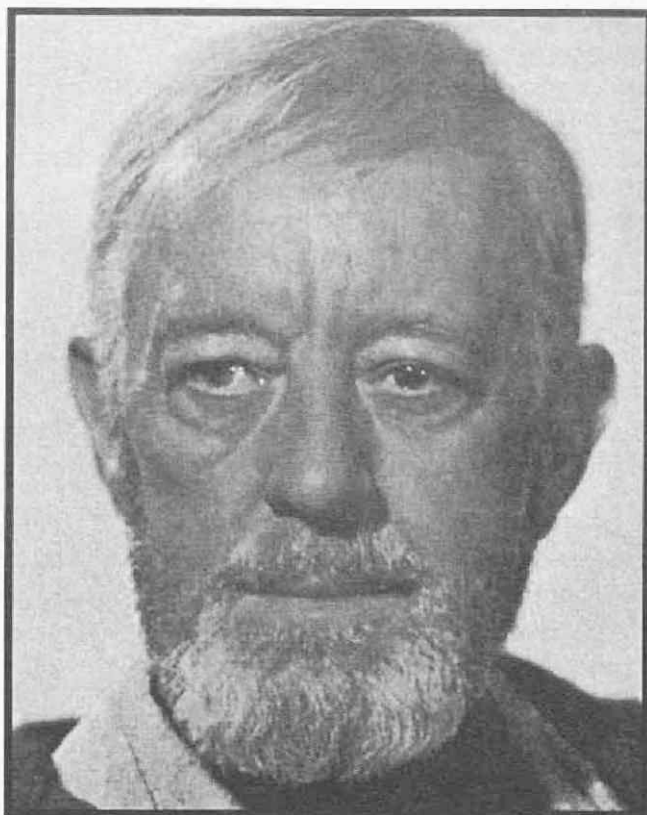
1914. április 2-án látta meg a napvilágot Londonban. Az iskolát elhagyván, tizenhét éves korában egy reklámcégnél helyezkedett el másolóként. De már ekkor szerelmes volt a színházba, s több előadásban is részt vett az Old Vic színháznál. Az első kis szerepe egy hírnök volt a *Macbeth*-ben. Guinnessre jellemzően ezt is abszolút hitelességgel akarta eljátszani, így aztán minden előadás előtt futott a sportpályától a színházig, fel a színpadra, hogy ott a szerephez méltóan a tökéletes fizikai kimerültség látszatát keltsé.

Később, miután ösztöndíjat nyert a színművészeti főiskolára, John Gielgud meghívta őt saját társulatába a New Theatre-ba. Ott is maradt 18 hónapig, mikor is megkezdődött a II. világháború, s Guinness besorozták a Királyi Tengerészethez.

1946 decemberében Guinness először kapott szerepet filmben: Herbert Pocket figuráját alakította a David Lean rendezte *Szép reményekben*. Játéka oly remek visszhangot kapott, hogy ezután még további hat Lean filmben vállalt szerepet. Első Oscar-díját a *Híd a Kwai folyón* című filmért kapta 1957-ben.

1959-ben lovaggá ütötték nagyszerű színházi munkájáért. Azonban a színpadon kívül számos filmben is bizonyította tehetségét: játszott az *Arabiai Lawrence*-ben, a *Dr. Zsivágóban*, a *Cromwell*-ben és más alkotásokban.

Egy napon, amikor pont a *Murder by Death* című filmet forgatta a Warner Bros. californiai stúdiójában, csodálkozva vett észre egy furcsa forgatókönyvet az öltözőjében. A borítót egy képregényfigura-jellegű kép díszítette: Luke Skywalker egy korai rajzos vázlata. Guinness később találkozott George Lucas-szal, s elfogadta a

jedimester szerepét, miután a fiatal, lelkes rendező elétárla elképzeléseit Obi-Wan Kenobiról. Érdekes momentum, hogy a szerepre többen is esélyesek voltak, például a japán Toshiro Mifune is.

1977-ben Guinness az Akadémia Oscarra jelölte a *Csillagok Háborújában* nyújtott alakításáért, férfi mellékszereplő kategóriában. Talán ez is ösztönözte, hogy vállalja a szereplést a *Birodalom visszavág* (1980) és *A Jedi visszatér* (1983) című folytatásokban.

Ám miközben a *Star Wars* trilógiában dolgozott, tovább folytatta addigi csodálatos karrierjét is, úgy színpadon, mint a filmvásznon. 1980-ban életműdíjjal tüntette ki az Akadémia. 1997-ben visszavonult.

S most sem tudjuk elhinni, hogy végképp elment. Talán valahol a Dagobán vár ránk áttetsző, fényes alakban, hogy az Erőről meséljen nekünk. Hisz ahogy Yoda is mondta: „Sugárzó lények vagyunk, s nem ez a hitvány anyag.”

(adatok: *Star Wars – Behind the Magic*)

Kasza Magdolna

Fantasztikus nyár

Hát igen, kedves bolygóársaim! „I will back” – fenyegetőztem nyár elején egy hepehupás úr szava- it idézve, s lám, be is tartom. Velem együtt, de töl- lem függetlenül eljött a szeptember is, így azok az optimista álmodozók, akik még mindig hisznek a világvége-jóslatokban csalódottan vehették tudom- másul, hogy minden várakozás ellenére mégiscsak megkezdődött a kétezres tanév. Azonban ez a nyár sem múlt el sci-fi rendezvények nélkül.

Fantasztikus! – mondtuk Salgótarjánban, mikor végre kiszállhattunk a kocsiból több fényévnyinek tűnő végtagzsibbasztó út után. Aztán kiéhezve ve- tettük bele magunkat a helyi specialitásba, mely évek óta a HungaroCon nevet viseli a’la Avana (Magyar Science Fiction Művészetért Egyesület). Míg a művelődési házban egymást váltották a kü- lönböző sci-fit, illetve csillagászatot érintő előadá- sok, az egyszerű helybéli lakosok rémülten figyel- ték a főteret a szünetekben elárasztó idegeneket, kik között felismerni vélték Artu Ditut és Amidala hercegnőt néhány kóbor jedi lovag társaságában, de fel-felbukkantak a sci-fi élet jeles személyiségei is a párhuzamosan folyó sörfesztivál jókedvű asztal- társaságainál. Ugyanezen emberek éjszakánként a szállásnak kinevezett kollégium teraszán a tűz mel- lett szívták magukba a füstöt, miközben az élet nagy kérdéseiről beszélgettek és/vagy a szobákba tömörülve élvezték egymás sziporkázó társaságát. A lényeg, hogy a négy nap egyetlen, hosszú, de szórakoztató időegységgé alakult, melyet csak oly- kor-olykor szakított meg a biológiai szervezetek működéséhez szükséges, ám rövid szendergés.

Augusztusban immár tizenharmadik alkalom- mal rohamozták meg a Fehér-tó környékét a meg- vadult szefantorosok, vagyis a Szegedi Fantasztí- kus Tábor résztvevői. A tíznapos rendezvényt az ideálisan kihalt környéknek köszönhetően rajtunk kívül csupán a végtelen kukoricatáblák láthatták, s azok se sokáig, mivel hamarosan bográcsban vé- geztek. A már szokásosnak mondható program lé- nyeges elemeit alkották az ország több pontjáról idecsábított, a sci-fivel vagy annak határterületeivel foglalkozó emberek változatos előadásai, az agy- próbáló, egész napos vetélkedő, az állandó videóvetítés és a különböző vízi-, párna-, ping- pong-, röplabda- és szócsaták. Újdonságot jelentett a mozilátogatás, melynek keretei között két régen – vagy soha nem – látott szovjet (A halott ember le- velei), illetve csehszlovák (Gaga, avagy dicsőség a hősöknek) sci-fi filmet üdvözölhettek a táborlakók.

A remek hangulatot híven tükrözi a Szefantor Hír- adó, a rendezvény hivatalos orgánuma, melynek egyes számai máris megtalálhatóak az interneten (www.scifi.hu/szefantor).

S ezzel visszatértünk a jelenhez. Akit ezek után sem riasztottam el a sci-fitől, olykor még internetközelségbe is tud kerülni, s a legújabb hírekre, filmekre kíváncsi, annak figyelmébe ajánlom a Solaria sci-fi magazint (www.solaria.hu), de ha vi- tatkozni sem rest, állunk elébe a www.scifi.hu/kontakt című fórumon. S ha mégis ra- gaszkodtok a nyomdafesték szagához, reméljük ha- marosan kézzelfoghatóan is találkozhattok a leg- újabb, egyszerűen Sci-fi Magazin névre keresztelt újsággal.

Addig se feledjétek, hogy erre a tanévre is érvé- nyes a Galaxis Útikalauz jelmondata: Ne ess pánik- ba!

Kasza Magdolna

Reghős Bendegúz Szabadidőközpont

**A nyári Gólyatáborban
résztvevőket és azok
barátait, ismerőseit
visszavárjuk a Discoba
minden héten csütörtökön,
pénteken, szombaton.
Megújult színpad, új hang,
fénytechnika, garantált
biztonsági szolgálat,
szolid árak.
Diákigazolvánnyal
kedvezményes belépő.**

O L I M P I A	1	Hajunk ellensége	Gyere (népiesen)	Hőbortos	Házastárs	Előnt	Ego	Tiltószó
	Megfejtés		Kacat				Holland biztosító	Megfejtés
	Megfejtés							
Éltes					Királyi szek			Téli esapadék
Ellenérék Gabona- növény		Motor- márka			Végtelen vánl		Lengyel pénznem- röv.	Felteve
		Párunk apja			Becsap		Országos Bajnokság	
			Csatorna				Or	
Megfejtés								Ájul
Vándor		Betakarít		Előd		Roskad	Lárma	
				Betűk értelmes sora			Vízi sport	
				Térkép			Ritka férfinév	
Papírra vet		Füves- asszony		Futómadár			Szemmel érezkel	
							60 percnyi	
Start				Hajlító			Páratlan lősz!	
Pénzt küldő					Bűcsújító hely			Soproni patak
Átnyújt								
		Melléknévi igenév képző		Újjas tagunk fordítva	Éneklő szócscsa		Angol ha-	
Csizma- lakó					Magasra		Hideg harmat	
Rangjelzés					Kicsinyítő képző	Volt állam		AAA!
		Megfejtés						
Görög betű		1	Ébred			Közél- keleti ország		

Ehavi rejtvényünkben 5 egykori olimpikonunk nevét rejtettük el. A megfejtéseket október 16-ig adhatjátok le a Szerkesztőség előtti postaládában.

A megfejtők között a Lesz Degezs Tésztaház pizzameghívait sorsoljuk ki.

Nemcsak szép, de okos is.

Új rovatot indítottunk, melyben főiskolánt legszebb lányait mutatjuk be, lapszámonként egyet-egyet.

A tanév során bemutatkozó lányok közül kiválasztjuk az Év Nemcsakszépét, akiről májusi számunkban exkluzív fényképes riportot készítünk, és mindemellett értékes nyemrényekben is részesül.

Figyelem! Aki szeretne bekerülni rovatunkba, jelentkezhet Antal Jánosnál, a (30) 234-2353-mas telefonszámon.

Nemcsak szép, de...

A hónap „Nemcsak Szép”-e, Adamecz Judit, Szolnokon született, most tizennyolc. Amolyan kis „vagány”, haja vörösbarna, szeme színe barna. Nem akartam szokványos interjút készíteni vele, inkább egy játékot választottam.

Mi lennél ha...? – Ezzel kezdődik minden kérdés, a válaszok pedig alant találhatóak. Kicsi kérdések, kicsi válaszokkal, de ha valaki odafigyel, kicsit megismerheti belőlük Juditot.

- ❖ **éllény:** strucc nem, de valamilyen madár szívesen. Virág sem lennék, mert az unatkozik, esetleg olyan kicsi fehér.
- ❖ **madár:** galamb nem lennék
- ❖ **gyümölcs:** eper
- ❖ **étel:** pizza, mert az a legfinomabb
- ❖ **ital:** Gin-Tonic, vagy édes vörösbor, áfonyás pezsgő
- ❖ **sütemény:** édes süti, mert azt szeretik a legtöbben, mondjuk gyümölcsös krémes
- ❖ **szín:** vörös, de nem az a csúnya piros, inkább olyan bordósabb
- ❖ **ruhadarab:** pulcsi, jó meleg
- ❖ **ékszer:** lánc, egyszerű, medál nélküli
- ❖ **táj:** alföld
- ❖ **épület:** Grassalkovich-kastély
- ❖ **víz:** patak

G&Cs

Fénymásolószalon

Szeged, Oskola u. 10.,
Tel.: (62) 323-874
(Az Alabárdossal szemben)

• Fénymásolás diákoknak:

egyoldalas A/4-es

4 Ft-ért,

kétoldalas **7 Ft.**

• Spirálozás.

• Szakdolgozatok nyomtatása:

30 Ft/oldal.

Nyitvatartás: hétköznap 9-18,
szombaton 9-12 óráig.

"KÖRÚT" ANTI KVÁRIUM

TELJES FELÚJÍTÁS UTÁN
MEGÚJULT ÁRUKÉSZLET!

- Használt könyvek -
- Jegyzetek -
- Kötelező olvasmányok -

KÖNYVELŐJEGYZÉS
KÖNYVBESZERZÉS

INTERNET
8 Ft / perc

Szeged, Tisza L. krt. 59.

Telefon: 62/315-322

Mobil: 30-9-558-979

Nyitva tartás: H-P: 9-18, Szo: 9-13-ig

INGYEN HÁZHOZ SZÁLLÍTÁS
TELEFON: 498 670

NYITVA TARTÁS 11-22-ig

PIZZÁK

	L	XXL
1. Sajtos	280,-	780,-
2. Mozzarella	320,-	890,-
3. Csucasajt	330,-	890,-
4. Sonkás	310,-	840,-
5. Gombás	290,-	780,-
6. Gombás-sonkás	330,-	890,-
7. Paprikás	330,-	890,-
8. Kágyló	390,-	1050,-
9. Tengeri herkenytyús	450,-	1220,-
10. Tonhalas	380,-	1030,-
11. Hawaii	350,-	950,-
12. Kukoricás	330,-	890,-
13. Szalámi	340,-	920,-
14. Vegetáriánus	330,-	890,-
15. Csipős	340,-	920,-
16. Kolbásos	330,-	890,-
17. Tojásos	330,-	890,-
18. Popeye	330,-	890,-
19. Chillis babos	350,-	950,-
20. Vécésli	330,-	890,-
21. Les Degezz	380,-	1030,-
22. Eta fetasajtos pizzája	350,-	950,-
23. Töltött	320,-	860,-
24. Lékváros	320,-	860,-
25. Gyümölcsös	320,-	860,-
26. Kivánság	450,-	1220,-
27. Lepény (sima)		80,-
28. Fokhagymás lepény		130,-
29. Töltött lepény	80,-	
(kivánság szerint +50,- Ft/alapenyég)		
+ FELTÉT		
30. Lepénybe		50,-
31. L' Pizzára		70,-
32. XXL Pizzára		180,-

Értéke: 100 Ft

TÉSztÁK

1. Bolognai	280,-
2. Milánói spagetti	300,-
3. Carbonara	320,-
4. Stavros tésztája	280,-
5. János Vitéz tésztája	310,-
6. Vegetáriánus tészta	310,-
7. Mekk Elek eledel	280,-
8. Sajtmaratos spagetti	280,-
9. Csucasajt spagetti	330,-
10. Gaudium	340,-
11. Pokoli lecke	340,-
12. Gyöngyházasok eledel	320,-
13. Les Degezz	340,-
14. Lasagne	340,-
15. Sonkás kocka	280,-
16. Túrós csusza	250,-
17. Sajtos tészta	250,-
18. Makós tészta	220,-
19. Diós tészta	220,-
20. Grizes tészta	220,-
21. Nem piskóta	290,-